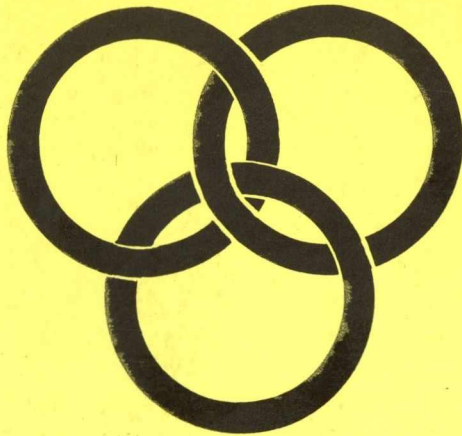

1992 III. NEGYEDÉV

Vezess!

KERESZTYÉN IFJÚSÁGI VEZETŐK LAPJA

8.

Vezess!

KERESZTYÉN IFJÚSÁGI VEZETŐK LAPJA

Kiadó:

Keresztyén Ifjúsági Egyesületek (KIE)

Szerkesztőség:

Bp., 1111 Bercsényi u. 14. III/2

Felölős szerkesztő:

Szeverényi János

Szerkesztők:

Ablonczy Margit

Bölcsföldi András

Tipográfia:

Ifj. Fülöp Attila

Megjelenik negyedévente

Ára: 40 Ft.

Megrendelhető a szerkesztőség címén

Számunk szerzői:

Ablonczy Margit – lelkész
Alföldi Katalin – tanuló
Bakay Péter – családgondozó
Benák Krisztián – tanuló
Bölcsföldi András – lelkész
Böttger Antal – lelkész
Denke Villó – adminisztrációs titkár
Dobos Károly – lelkész
Geiszler Erzsébet – tanuló Spotreikk fordítás
Harmathy Zsófia – tanuló
Hikisch Zoltán – tanár
Ingrid (svéd)
Kisantal Tibor – tanár
Menich Zsuzsa † – lelkész
P. Tillich – teológus lelkész
Papp Sándorné – nyugdíjas
Pilinszky János † – költő
Reményik Sándor † – költő
Rolf Müller – KIE sporttitkár
Suba Sándor – tanuló
Szabó Ági – tanuló
Szeverényi János – lelkész
Weörös Sándor † – költő

A 8. szám tartalmából

Vezetve vezess! * Weörös, Pilinszky, Reményik vers * Beszámoló Dániáról * Tudod-e? * Konferencia Gwattban * Kirándulásszervezés * Gitár és a nyár * KIE 1992 * Hírek, meghívók, beszámolók * Sport * Imádságéért * Asztali imák * Derű * Erőt ad a megfáradtnak * Elhagyatottság és egyedüllet * Játékok, énekek * Szolgálat Erdélyben * Murphy 12 parancsolata vezetőknél * Könyvajánlat * Tízparancsolat a vezetők okulására * Szabadegyházakról * A KIE Kiskörösön * A demokrácia gyakorlatban * és még sok más...

*Uram vezess engem,
hogy én is Hozzád
vezethessek másokat.
Ámen*

Vezetve vezess!

Ilyen fiatal voltam, amint e kis képen látod, amikor a Magyar KIE

Szövetség akkori nemzeti titkára, Töltéssy Zoltán megszólított és azt mondotta: *„Menj, elötted a munkamező, az ország 1200 református gyülekezetének ifjúsága. Vezesd őket, hogy tizenéves korukban ne „kikonfirmáljanak” Jézus Krisztus egyházából, hanem hívő szívvel, mint „élő kövek” épüljenek be annak életébe s legyenek áldássá egész életében.”*

Mielőtt azonban Isten engem az ifjúság vezetésére küldött volna, előbb engem vezetett az élő Jézus Krisztus ismeretére néhány olyan ifjú társam által, akik már nemcsak ismerték Jézus Krisztust, mint személyes Megváltójukat, hanem döntöttek is arról, hogy ők már most, ifjú koruktól kezdve Jézus Krisztus követői kívánnak lenni.

Amikor én konfirmáltam egy Tisza parti városban, akkor még nem volt a gyülekezetben ifjúsági munka. A konfirmációkor kapott kis Újtestamentum, mint kedves emléktárgy, olvasatlanul hevert évekig a fiókomban. Örökké hálás vagyok szüleimnek azért, hogy kiskoromtól fogva beépítették életembe a vallásos jószokásokat, az esti imát, a rendszeres vasárnapi templomba járást s a tízparancsolat erkölcsi tanításai szerint neveltek, de amikor 18 éves koromban a fővárosba kerültem tanulmányaim folytatására, akkor láttam meg, hogy a fővárosban sokféle módon éli

világát az ifjúság, élvezve „a bűnnek ideig-óráig való gyönyöreit”, nem gondolva arra, hogy ez testi és lelki romlásba viszi őket.

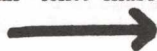
Kimondhatatlan hálás vagyok Istennek azért, hogy akkor, az életirány-választás idején adott olyan barátokat, hozzám hasonló fiatalokat, akik Jézus Krisztusban már megtalálták a bűntől szabad földi, – és örökélet útját a Jézus Krisztusban.

Amikor ebben az időben Erdőbényén, a volt Rákóczy kastélyban lakó református lelkipásztornál jártam, nála láttam egy képes plakát-sorozatot, amely bemutatta a KIE négyes programját a Lukács 2,52 alapján. Úgy éreztem, ez az, amire az én szívem vágyott: hogyan élhetem már most Krisztushoz hasonlóan testi-lelki-szellemi életemet az emberi közösségben Krisztuséhoz hasonló módon. Jézus Krisztus nemcsak ifjúkori életideál, hanem erőforrás is lett számomra. Elfogadtam Jézus Krisztus vezetését életem minden területén.

Ekkor indultam el nagy félelemmel az akkor káromkodó, kocsmás, bicskás falusi legények és sok züllött életű városi iparos és kereskedő ifjúság közé, bízva Isten ígretében: „Ne félj, mert veled vagyok.” s „nem hiábavaló a ti munkátok az Úrban”. 10 évi ifjúság közti munka nyomán 200 ifjúsági egyesület és csoport alakult meg a gyülekezetekben.

Az országos ifjúsági munkám mellett minden héten rendszeresen vezettem a budapest-fasori református egyházban a KIE-t, azért is, hogy konkrét tapasztalataim legyenek az ifjúság közötti munkával kapcsolatban.

A Bibliában gyönyörű példák vannak arranézve, hogyan lehet másokat

Jézushoz vezetni. János evangéliumában olvassuk, hogy a Jordán partján András megismerte Jézus Krisztust, s hazamenve testvérét, Simont vezette Jézushoz, Filep pedig a fügefafa alatt imádkozó barátját. A bűnös samáriai asszony, aki Jézussal találkozott a kútnál, egy egész falu népét vezette Jézushoz. A Jézus Krisztusban hitre jutott Saulból lett Pál apostol Ázsia és Európa népeit vezette Jézushoz.

Az elmúlt évtizedek Isten ellenes uralma erősen tiltotta és akadályozta a Jézushoz vezetés munkáját az ifjúság között. Ifjúságunk nagy tömege nem ismerte meg a mindenféle bűntől Szabadító Jézus Krisztust, s nagy számmal esett és esik fiaink és leányaink élete áldozatul az alkoholnak, kábítószernek, a házasságon kívüli szabados szexuális életnek, az abortuszoknak. Fertőződnék gondolat- és érzésvilágukban a pornográf könyvek,

kazették által, lesznek nagy számmal öngyilkosok, mert a Sátán gyilkos szellem s szerte jár lesve, kit nyeljen el. – Nála csak egy hatalmasabb szellemi-lelki erő van: Jézus Krisztus isteni Szent Lelke.

Ma már lehet, ma már szabad fiataljainkhoz vinni a nagy örömhírt, a nagy titkot: ha Jézus Krisztus megszabadít a bűn hatalmától, akkor leszel igazán szabad. Munkára fel! Krisztus által vezetett életed bizonyágtételével vezess sok testvért, barátot Ahoz, aki most is az út, az Igazság és Az Élet. Mert Jézus Krisztus tegnap és ma és mindörökké ugyanaz.

Ezt üzeni egykor fiatal, ma 90 éves bátyád és barátod:

Dobos Károly dr.
nyugalmozott református
lelkipásztor

Ébredés

A nő gyönyörűséggel engedte el magát a thermalbarlang vizében. Könnyűnek érezte testét és szabadnak szellemét megfeledkezni bajairól, terheiről, félelmeiről. Megnyugtatóan hatott rá a csöndesen folydogáló vízerecskék csörgedezése. A békés félhomály, a langyos víz légysága, a barlang masszív, örök biztonsága gyermekkorát juttatta eszébe. Átadta magát emlékeinek: Mennyire szeretett édesanyja ölében megbújni! Milyen jó érzés volt nagyapja mellé könnyű, meleg dunna alá befészkelődni, és messzire repülni a mesék végtelen világába! Egyszer csak motorhangra riadt. A balangbejáratban megjelent egy markoló. A természetes környezetben különösen bántóan hatott gépi idegensége. Fekete volt és félelmetes. Egy ideig csak fenyegetően állt, azután megindult a nő felé, aki sokkoltan figyelte a feldolgozhatatlan jelenetet, majd ösztönszerűen húzódott egyre hátrább. Néhány méter után azonban beleütközött a barlang falába. Arra tapadt föl, minden ízével próbált felsimulni rá. Szíve olyan hevesen vert, hogy majdnem kiszakadt helyéről. Segítségért sikoltzott, de a zárt térben egyedül volt, kiszolgáltatottan, esélytelenül. A monstrem pedig könyörtelenül közeledett. Hatalmasra tátotta óriás pofáját, megragadta a nő egyik karját, és leszakította. A markoló újabb végtagot tépett le testéről. Próbált volna menekülni maradék kezével, lábával, vonszolni magát tovább, el, messzire, biztonságba, ÉLNI, de már érezte is nyakán a fémesszorítást. Tudta, a feje következik. Izzadtan ébredt. Percekbe telt, amíg a biztonságot nyújtó paplana alatt fölengedtek görcsbe rándult izmai és átjárta testét a nyugalom. Akkor eldöntötte, hogy nem kapartatja ki a gyerekeit. – bp –

A KIE Kiskőrösön

Amikor Szeverényi János az enyingi vezetőképzőn felkért, hogy írjunk egy cikket a Vezess-nek, bevallom nagyon örültem. Később ez az öröm kezdett terhezzé lenni számomra, hiszen felvetődött: miről is írjak:

Szóval a kiskőrösi KIE csoport tavaly márciusban alakult újjá, hiszen a háború előtt jelentős volt a KIE és a diakónusi munka Kiskőrösön. Nagy örömeinkre az első közgyűlésünkön megjelentek az egykori KIE még köztünk élő tagjai is. Ők elmondták élményeiket, tapasztalataikat a munkával kapcsolatban. Biztosítottak minket a támogatásukról a további munkánk során. Könnyes szemmel nézegették, nézegettük az elszárgult fényképeket, a megfakult újságok lapjait. Az alakuló gyűlésen megválasztottuk a tisztségviselőket és összeállítottunk egy programtervezetet. A KIE elnöke: Lupták György evangélikus lelkész, a titkára: Kecskeméti Pál evangélikus lelkész.

A kiskőrösi KIE-nek talán annyiból volt könnyebb, hogy az evangélikus egyház adott helyet a munkához. A KIE magja az evangélikus ifjúsági közösség, amelynek nagy hagyományai voltak már korábban is. A tagság állandó magját egy 15-20 fős csoport képviseli, de nem ritkák a 40 fő fölötti alkalmaink sem. A KIE hivatalosan bejegyzett tagjainak száma: 54.

A kiskőrösi ifi 3 részből áll. A legkisebbek (óvoda, kisiskolások) vasárnap d.e. 9 órakor egy gyermek biblia órára gyűlnek össze. Fontosnak tartjuk a konfirmáció utáni korosztályt is. Nekik is szeretnénk nyújtani valamit, hogy megakadályozzuk a „kikonfirmálódást”. Ezért nekik, a „kisifinek” szombat d.u. tartunk bibliaórát. A „nagyifi” szombat este tartja az összejöveteleit, ők végzik a tényleges KIE munkát.

Hogyan is néz ki egy ilyen alkalom? A téli időszakban 19, míg a nyári időszakban 20 óra van kiírva a kezdésnek. Vannak akik már hamarabb eljönnek és vannak akik csak később „esnek be”, ezért az elején van egy hosszú éneklés, egy ún. toborzóéneke. Ezután következik egy bevezető imádság, mely az áhitat része, majd egy bibliai vers felolvasása, megbeszélése. Az áhitatot legtöbbször Kecskeméti Pál vezeti, de alkalmanként mi is vállalunk egy-egy előadást. A beszélgetés után közös imádsággal zárjuk az áhitatot, ahol mindenki imádkozhat hangosan és a közösséggéért, családért, személyes problémáért stb. Majd az éjszakába húzódó éneklés és játék követi az áhitatot.

Egy kicsit a tényleges KIE munkáról.

Működik egy színjátszócsoporthoz, amely minden évben a gyülekezeti szilveszteri teasten szolgál egy színdarabbal. Létezik egy zenekar, mely már többször szolgált nyitott gyülekezeti alkalmakon. Nyár eleje óta újjáalakult az énekarunk, mely minden hétfő este próbán találkozik. Ifjúsági énekeket, spirituálékat, taizei kórusműveket énekelünk. Szeretnénk e három csoportot összeolvasztani egy Ten-Sing csoporttá. Több ifjúsági alkalmat szerveztünk, ahol meghívott vendégek szolgáltak közöttünk. Ifjúsági énekarok sok szép percet szereztek számunkra. Pl.: vendégünk volt az Alleluia, a bosztoni Koreai Prezbiteriánus Egyház ifjúsági csoportjának énekkara (ígaz, hogy csak 9 fővel, de így is felejtelenen volt a számunkra).

Szalóki Eszter és Marton Tamás zsidó táncokat tanított be. Legutóbb pedig vendégül láttuk a magyar Continental Singers zenekart, amely egy fergeteges szabadtéri koncertet adott júl. 25-én, szombaton este a sétálóutcán. Becslések szerint ezen az alkalmon kb. 500 néző volt jelen.

Többen részt vettek a KIE szemináriumain és a munkatársképzőn is. Képviseltettük magunkat az országos KIE-konferencián.

Kapcsolatainkról: Magyarországon több egyházi és KIE csoporttal állunk kapcsolatban. Pl.: a színjátszóink nagy sikerrel szerepeltek Nagytarcsán, Óságarodon. A külföldi kapcsolatok közül jelentős a marosvásárhelyi testvérgyülekezet ifi csoportja. Többször jártak már nálunk, legutóbb 10 főt láttunk vendégül Révfülpőn, a gyülekezeti ifi-táborban. Ők is viszonzótként már meghívásukkal a látogatásukat. A németországi Herrenbergi és Detmoldi KIE szervezetekkel állunk kapcsolatban. Az utóbbi meghívására az idén nyáron is közel 40 ember nyaralhat a Bösingfeldi KIE-házban. A svájci KIE jóvoltából egy szuper YAMAHA szintetizátoron kísérhetjük az éneklést.

Itt hívnam fel a figyelmet arra, hogy 1993 tavaszán Kiskőrösön szeretnénk megrendezni az I. Országos KIE Színjátszó Fesztivált. Konkrét időpont még nem született, de az biztos, hogy a tavaszi szünetben lesz. Erre már várjuk a csoportok jelentkezését. Írjátok meg, hogy hányan jötök, mit adtok elő, kellene-e speciális díszletek, felszerelések stb. A következő Vezess-ben már remélem, részleteket is tudunk közölni. Információt kérhettek a cikk utáni címen.

Remélem, nem untattalak el túlságosan titeket! Bízom benne, hogy néhány ötletet tudtam adni számotokra. Várom észrevételeiteket, kérdéseiteket, javaslataitokat!

Suba Gábor (Supi)

6200 Kiskőrös Lehel u. 23.

DÁNIA

június 28 - július 14

Beszámoló

Az idei nyár számomra talán legnagyobb élményét július első két hete nyújtotta; ezt az időt ugyanis a Dán KIE meghívására a fél magyarországnyi országban tölthettem el.

Északi utazásunk – merthogy 10 magyarnak szólt a meghívás – első felét Dánia egy piciny felszigetén, Thyholmban töltöttük: a helyi KIE csoport vendégszeretetéét élvezve.

Megérkezésünket követően rögtön megízlelhettük a helyi ízeket. Elsőként kávéval kínáltak minket, mely, mint később megtudtuk, nemzeti ital arrafelé, meleg és sötétszínű, de másban nem hasonlít a fent említett nedűhöz. A beszélgetés és barátkozás nehezen indult, ami a fáradtságunknak és megilletődöttségünknek is betudható volt. A hét folyamán azonban mindkét részről engedett a jég – ebben talán a 30 °C-os kánikula is segítségünkre volt – és az elválás már igen nehezen ment.

Az első héten családoknál laktunk, legnagyobb meglepetésünkre azonban nem a városban, hanem farmokon szállásoltak el minket. Így egymással ritkán – csak a csoport közös alkalmain, melyeken mindannyiunk szállásadói részt vettek – találkozhattunk, így több időnk maradt „újdonsült családunk” megismerésére.

A Thyholmban töltött idő alatt kétszer voltunk együtt az egész csoporttal. Első találkozásunk az ismerkedés jegyében telt, kicsit már készülve az elkövetkezendő heti táborozásunkra. Másodsorra a thyholmi KIE csoport szokásos heti együttlétén voltunk jelen. Miután mindenki megérkezett, énekelünk néhány dalt – dánul és angolul is. Ezután megkértek minket, hogy meséljünk Magyarországról és a magyar KIE-ről. Elmondtuk, hogy a mi KIE-nk még nagyon fiatal és ugyanakkor elég eltes korú már, mivel 1950-1991 között nem működhetett, ezenkívül beszéltünk az elmúlt

év programjairól és szemináriumokról is. A mi „előadásunk” után ók beszéltek csoportjuk életéről. A mesélést egy videofilm egészítette ki, amelyet a thyholmiak készítették „Az ellopott szem” címmel. A film egy ellopott üvegszemről szólt, melyet a környék összes rendőre megpróbált visszaszerezni, de még mielőtt utolérhették volna a tolvajokat és happy enddel érhetett volna véget a film, kiderült, hogy csütörtök van, és így a csoport összejövetele is esedékes.

A rendőrök és a tolvajok is – merthogy a thyholmi KIE-sek alakították őket – csoport-papot otthagya rohantak a klubházhoz. Az este folyamán egy magyar dalt (Boldogabban éneklünk Neked) és táncokat is tanítottunk. Végül áhitattal zártuk a napot, mely kivételesen dánul és angolul hangzott el.

A második hét eseményeit nehéz lenne röviden összefoglalni, ezt a hetet ugyanis a Dán KIE 4 évenként megrendezésre kerülő táborában töltöttük, havonta Dánia minden részéről, sőt, az ország határain kívülről is érkeznek a résztvevők.

A tábor szervezői gondoskodtak arról, hogy egy percre se unatkozhassunk. A programok reggel 7-től este 11-ig megállás nélkül zajlottak. Minden reggel és minden este közös áhitaton vettünk részt. Ezekre az alkalmakra egy hatalmas cirkuszi sátorban került sor. A reggeli együttlékor meghallgattuk a napi ígét vagy igeszakaszt, amelyről a délelőtti folyamán 10-15 fős csoportokban beszélgettünk, ill. kreatív bibliatanulmányozás keretében feldolgoztunk. Este a nap lezárására került sor. Itt nemcsak bibliai történeteket hallhattunk, hanem az aznapi ígéhez kapcsolódó verset, mesét mondtak el. (Számunkra és a többi külföldi számára – összesen 80-an voltunk – angolul szinkrontolmácsolás folyt.)

A táborbeli programok egy része missziós tevékenységhez kapcsolódott, melyet az ecuadori KIE megsegítéséért folytattunk. A misszió egyik célja anyagi

segítségnyújtás volt, amit a du.-i órák alatt dolgozó műhelyek termékeinek árusítása és a látogatók adománya fedezett. A misszió másik ága Ecuador és Latin-Amerika megismerését szolgálta. Ezért a délelőttök egyik része mindig Ecuador jegyében telt el. Tanultunk egy kicsit spanyolul és az indiánok titkaiba is beavatást nyertünk. Tartottunk láma-olimpiát, melyen minden csapat lámának álcázva versenyzett a különböző ügyességi – és futószámokban. Sajtót szereplésünkről csak annyit: a részvétel a fontos...

Hogy a napok ne legyenek annyira „egyformák”, néhány este hatalmas show-műsort láthatunk a nagy sátorban. A show-nak voltak állandó szereplői, akik „folytatósnak történeteket” adtak elő és minden alkalommal volt egy „exkluzív interjú” a tábor valamelyik „rendkívüli” lakójával. Az egyik este ezt a „rendkívüli” lakót közlünk, magyarok közül választották ki. A riport izgalmait az csak tovább növelte, hogy a riportert dánul kérdezett, a kérdést lefordították angolra, így azt a kérdezett és mi is érthettük, de a válasz magyarul hangzott el. Ezt azonban nem igazán tudták lefordítani, és így egészen mást mondtak mert valamit azért mondani kellett. Mi azonban mindkét variációt értettük és nagyon jól szórakoztunk.

Bár a napok – a rengeteg program miatt – hosszúra nyúltak, a tábor, kezdetben végeérhetetlennek tűnő napjai, gyorsan véget értek. Hazafelé zötykölődve szinte felfoghatatlannak éreztük a mögöttünk lévő két hetet.

egy kis Pelikán
(A. K)

Templom épül a volt Leninvárosban, Tiszaújvárosban!

Áldást és békességet kívánunk a kedves olvasónak!

Örömmel értesítjük Önt, hogy a városban élő reformátusok régi óhaja teljesülni látszik: templom épül.

Maga a templom kb. 500 férőhelyes, külsejében is egyszerű, fehér színű. A templomba a haranglábon keresztül lehet bejutni, amely erdélyi hagyományokat tükröz. A 70 x 70 méteres telken a templomon kívül tervbe van még véve gyülekezeti terem és lelkészlakás építése is. Az egész körbefogja egy árkaos kiképzésű, elmélkedésre alkalmas kerítés. Mindezek jelenlegi áron 25-30 millió forintba fognak kerülni.

Ezért fordulunk minden jóérzésű emberhez: támogassa Isten házának építését! Minden adományt köszönettel fogadunk. Esetleges adományát a **656-6175 számú OTP számlán** fizetheti be, vagy az istentiszteletken. Az összeg a személyi jövedelemadó alából levonható. **Devizaszámlánk száma: BO12543**

Addig is szeretettel várjuk minden vasárnap 16.00 órakor a házasságkötő teremben tartott istentiszteletre!

**„A mi Urunk Jézus Krisztusnak
kegyelme legyen mindnyájatokkal!”**
Templomépítő Bizottság

Fotó: Denke Villő

A fotó csak illusztrációként kapcsolódik a szöveghez

Két Jean-vicc

– A Bibliában szereplő Lót még mindig nem talált nyugalmat, Jean.

–Miből gondolja, uram?

– Úton-út-

félen lehet hallani: Lót fut, Lót fut...

- Itt vannak a fagyosságok, uram.
- Ha itt vannak, küldje be őket, Jean.

Ugyanaz, másképpen

– Hová rohansz? – állítja meg az egyik kollégája a hivatal folyosóján Kovácsot....

– Bocsáss meg, tényleg sietnem kell – hadarja Kovács –, az osztályvezetőmnek ma van a születésnapja, és elmulasztottam gratulálni neki.

– Ne menj sehová – mondja a kolléga –, éppen az imént hallottam, hogy a főnököd lezuhant a lépcsőn, és már el is vitték a mentők.

– Nahát – álmélkodik Kovács –, pedig még nem is kívántam neki semmit...

Hajnali párbeszéd

A rendőr a sértett fölél hajol:

– Hát magát alaposan helyben hagyták, barátom. Nem tudja ki tette? Megpróbálna jellemezni?

– De hiszen éppen... jellemezni próbáltam....

Tökmag

A gyerekek hosszú sora várakozik elsőgyónásra. A plébános figyelmesen végzi a gyóntatást. Az első gyermek többek között ezt gyónja:

– A tökmagot a vízbe dobtam.
A második is ugyanezt gyónja, a harmadik is, a negyedik is, és így tovább. Amikor az utolsóra kerül a sor, a plébános már mosolyogva mondja:

– No, kisfiam, te is tökmagot dobtál a vízbe?

Nem, plébános bácsi. Én vagyok a Tökmag.

A „bárka” és utasa

– Mondja, üres ez a Noé bárkája? – kérdi a taxisofoőről egy pökhendi fiatalember.

– Hogyne! – készségeskedik az. – Parancsoljon beszállni. Éppen van hely egy majom számára.

Olajág vagy beszéd?

– Szerinted Noé galambja hím volt vagy tojó?

– Feltétlenül hím.

– Miből gondold?

– El tudod képzelni, hogy egy nőnemű lény hosszabb időn át tartson valamit a csőrében, anélkül, hogy megszólalna?..

Fotó: Sz. J.

ERŐT AD A MEGFÁRADTNAK

Ha végzel rendszeresen evangéliumi szolgálatot, vagy egyáltalán Jézus Krisztus követője vagy, szoktad érezni, tapasztalni, hogy mennyien vannak ellened, szolgálatod ellen. Tapasztalod, hogy keresztre tesznek, bántanak, ártnak, olykor nyomorgatnak. Talán volt, hogy eljutottál oda, hogy azt mond: „Így nem is lehet szolgálni – főleg nem örömmel, így nem is lehet hinni!”.

A Biblia erről a kérdésről másképpen beszél!

Az elnyomás, a nehéz, szorongató helyzet, az üldözés a hit, a szolgálat, az Ige miatt /Mt.13,21; Apc.14,22./ természetes világunkban. Pál apostol ezt tudva, ismervé, sőt, átélve írja a következő tanítást a római gyülekezetnek: „Dicsekszünk a megpróbáltatásokkal is, mivel tudjuk, hogy a megpróbáltatás munkálja ki az állhatatosságot, az állhatatosság a kipróbáltságot, a kipróbáltság a reménységet; a reménység pedig nem szégyenít meg, mert szívünkbe árad az Isten szeretete a nekünk adatott Szentlélek által.” /Róm.5,3b-5./

Számára tehát dicsekvés tárgya a szenvedés, mert tudja, hogy a megpróbáltatás állhatatosságot munkál ki a keresztyény emberben. Azaz, aki tudja, hogy Jézusért szenved, Jézusért éri megpróbáltatás, abban

kitartást munkál a szenvedés. Nem csüggedést, keserűséget, hanem kitartást! Erőtjeljes megállást a hitben, a szolgálatban!

Az állhatatosság, vagy kitartás pedig kipróbáltságot eredményez. A próbát kiállt ember lesz ilyen. Az, aki az elnyomás idején nem ingadozik, nem esik el, hanem szilárdan áll, hisz, szolgál, ragaszkodik Jézushoz. Ez az ember kipróbált, megbízható tanítvány lesz, akire Jézus nehéz missziói feladatokban is számíthat!

Ez a kipróbáltság reménységet munkál bennünk! Olyan reménységet, amely nem szégyenít meg, mert Isten szeretete van a szívünkben a Szentlélek által. Nem maradunk szégyenben, mert kapjuk a Szentlélek által a szeretetet szívünkbe, illetve ajándékaik, gyümölcseit. Ezek által még közelebb lehetünk Urunkhoz, még hűebben szolgálhatjuk, és teljes bizonyossággal hihetjük, hogy mivel Jézus megszabadított minket halála által, üdvözíteni is fog élete által! /Róm.5,8-11./

Ne szomorkodj tehát, ha megpróbáltatás ér, hanem viseld büszkén Jézusért és engedd, hogy így is formáljon az Úr! „Akik Istent szeretik, azoknak minden a javukra van.” /Róm.2,28./

Böttger Antal

Weörös Sándor

Vonj sugaradba

Vonj sugaradba Istenem!
mint madár a fészkére, szállnék hozzád,
de látod, a rét örömei közt
el pattant a szárnyam csontja.
Végy kosaradba Istenem!
mint hal a horogra, sietnék hozzád,
de látod, a gyűrűző mélynek
rám tekeredett ezernyi hinárja.

Lelkemet mért áztatod
maró-lúgban évek óta,
ha sose végzel a mosással?

Kondérban a tüzes lé
minek fortyog körülöttem,
ha sohasé puhulok meg?
Mit akarsz szőni belőlem,
ha mindig elmállok, mint a szecska?
Gonoszaid megtérnek, de hozzám
sose jön el a te országod.

Szívemet kétféle húzás tépi,
egyre lyukasabb, egyre zavarabb
ládd-e, sokszor már azt se tudom,
melyik a te horgod zsinegje
s melyik a mélység inda-köteléke.
Vonj hevesebben! ön-erőmből
nem jutok én soha hozzád.

Tudod-e?

hogy van egy ellenséged? Nagyon sokarcú, ezért jó, ha felkészülsz vele szemben. Hogyan is? Úgy, hogy leleplezed. Mert tulajdonképpen barátoknak tünteti fel magát. Vagy még jobban szeretné, ha bagatelizálnád, s azt hinnéd, nincs is.

Ősi ellenségünkre gondolok. Tanulságos végiggondolnunk a Bibliában előforduló neveit, hogy felismerjük idejében kísértéseit, védve legyünk hátbatámadásai ellen. Legtöbbször SÁTÁN-nak nevezi a Szentírás, ami annyit jelent: VÁDLÓ. Többször történetben is előfordul ez: Jóbnál /Jób 1,10/ és Jósua főpap látomásában /Zak. 3,1/.

A vádaskodás Isten előtt és szívünkön belül egyaránt. Sokszor okkal, sokszor ok nélkül – de ha becsapódsz általa, nagyon megkeserít. Saját szájadon kijövő, Isten ellen forduló vádaskodás is elsodorhat.

A görög szó: DIABOLOSZ, a másik (ördöggel szoktuk fordítani), mely azt jelenti: SZÉTDOBÁLÓ. Ez a másik név hasonlóképpen nagyon gyakori. Ahogyan Isten közösséget teremt, úgy dobál szét az ördög. Úgy ugraszt szét közösségeket, embereket, barátságokat, szeretetkapcsolatokat.

Az „ŐSI KÍGYÓ”, aki a kívánság által kísértésbe vitte Ádámot és Évát, s aki azóta is minden CSAKUGYAN-nal kérdez, s tesz bizonytalanná Isten szavában, a keresztyén hitben. S viszt el kívánságaink által Isten közeléből.

A „HAZUGSÁG ATYJA” - ahogyan Jézus nevezi őt /Ján.8,44/. Aki ellene áll az igazságnak, az a hazugsághoz tartozik. Aki hazudik, azt joga van vádolni Isten előtt. Vigyázzunk minden hazugsággal (nagyozolás, füllentés, hamis tanúbizonyosság, stb.). Ő a „világ fejedelme”, mert levettetett, s nincs többé csak itt hatalma. De ezen a világon gazdaggá tehet /Luk. 4,6/, s a pénz által megköthet. Kezdetül az a célja, hogy az embereket félrevezesse /I.Kor.7,5 és I.Thes. 3,5/, sőt, kárhozatba döntse /I.Ján.3,8-10/.

Ő áll a pogányság bálványimádása és varázslása mögött /Ap. Csel. 13,10/, ellensége Istennek, az ördögök fejedelme, minden démonok fölött van /Máté 12,27/.

„LUCIFER” – fényhozó volt lázadása előtt /És. 14,12/, de ma már csak „átváltoztatja magát világosság angyalává” /II.Kor.11,14/, hogy ha lehet becsapja a választottakat is. Pontosan idézi a Biblia szavait, csak egy dolog hibázik: nem a megfelelő helyen, s kiragadva az összefüggésből /lásd Jézus megkísértését: Máté 4,1-11/. Ellene csak átfogóbb bibliaismerettel lehet győzni.

Csodákat tesz, hasonlóan, mint Krisztus, de „gyümölcséről meg lehet ismerni”: Máté 7,15-23 (!) azokat, akik ezt nem Krisztus Lelke által cselekszik. Az „ANTIKRISZTUS” – aki nem csupán Krisztus elleni hatalom, hanem Krisztus helyébe lépni akaró hatalom, ugyanígy: „az ő eljövetele a Sátán munkája, a hazugság minden hatalmával, jelével és csodájával!” /II.Thes.2,9/.

A nagy HITETŐ, aki mindent felhasznál /Jel. 12,9/, komoly intelligenciával rendelkezik. Sokkal hatalmasabb nálunk, s csak ellene, s „levegőbeli hatalmasságai” ellen van harcunk, hogy felöltözzük a Lélek fegyverzetét /Efezus 6,10-18/. Nem véletlen, hogy a Jézus által tanított imádságban is így mondjuk mindig: „SZABADÍTS MEG A GONOSZTÓL!” – mert folytonosan támad, s kiszolgáltatottak vagyunk, ha nem vagyunk Krisztusban.

„Legyetek józanok, vigyázzatok, mert ellenségetek, az ördög, mint ordító oroszán jár szerte, keresve kit nyeljen el. Álljatok ellene a hitben szilárdan ... A minden kegyelemnek Istene pedig, aki elhívott titeket a Krisztusban az ő örök dicsőségére, miután rövid ideig szenvedtetek, maga fog titeket felkészíteni, megszilárdítani, megerősíteni és megalapozni...” /I.Pt.5,8-10/

Ablonczy Margit

Gitár és a nyár

Ha a nyárra visszatekintünk, azt hiszem nem mondhatjuk, hogy volt ideje pihenni a gitárnak. Sőt..., talán éppen ekkor volt a legtöbbet használva. Sokunk számára vált emlékezetessé egy-két táborfűz melletti ének, vagy felejthetetlené más alkalommal tanult újabb és újabb szép dallam. Nagy örömmel tapasztaltam, hogy egyre többen gitároznak a különböző táborokban. Ez azért is nagy öröm, mert jele annak, hogy az ifikben is van zenei élet. S ez nagyon jó! Több-ször vettem észre, amikor többen egyszerre gitároznak, hogy valaki melléfog, de megpróbál visszacsatlakozni. Valóban, nem kell szégyelni a gitározást, mégha nem is tökéletes a tudás. (Bár azt hiszem tökéletes tudás nincs is!) Ezek után még nyomatékosabban mondhatom, hogy az ifjúsági élethez nagyon fontos az ének, a zene. Ha tehetitek, tanuljatok meg minél több ifjúsági éneket, mert nagy öröm, ha mindezt megértve is, együtt tud énekelni egy közösség. Hatalmas ereje van, amely erő Istentől van, hisz ezek az énekek imádságok is! Áhítatoknál is nagyon jól lehet hasznosítani bármilyen zenei tudást. Aláfestő zenét akármilyen hangszeren lehet játszani, ami még segítheti is az áhítat megértését, segíthet az elmélyülésben. Valóságos atmoszférát tud teremteni a közösségen belül, és Istennel. Ezért kérek titeket, vigyétek be az ifjúságotokba az efféle tudást is, mert nagy szolgálat a közösség számára.

Többek kérésére pedig folytatom a gitársulit. Remélem, a könnyebb akkordok tanulásán már túl vagy, s alig várod a nehezebb feladatokat. Én nagyon fontosnak tartom, hogy megtanuld az ún. "Barré" fogást, mert ez na-

gyon sok nehézséget megold, ha egyszer megtanulod.

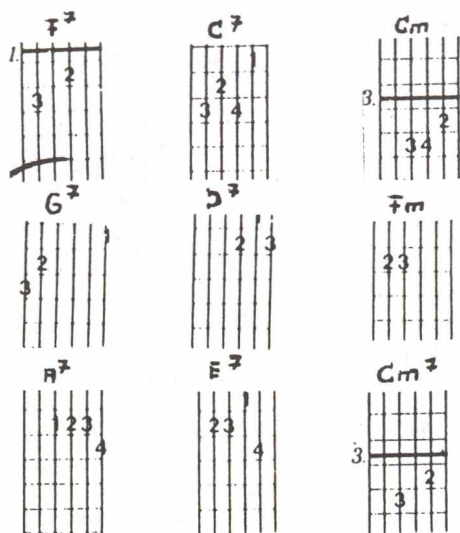
Így most erről szeretnék néhány sort írni. Nem mondom, hogy könnyű, de megéri. Tehát a következő a feladat: a bal mutatóujjadat fektetd az első bón közé, szorítsd oda, s így fogd le az F-durt, (ami a Vezess 6. számában található). Először segítheted a másik kezeddal is rászoritani, de törekedj arra, hogy mindez egy kézzel is menjen. Ha úgy érzed, jól fogod az akkordot, akkor egyenként pengesd végig a húrokat, s kiderül minden. Ha valamelyik húr nem cseng, hanem valami tompa zörej hallatszik, akkor bizony nem fogod elég erősen az akkordot. Ehhez kellő kitarítás és önfegyelem is kell, hiszen nem minden fájdalom nélkül történik.

Kérek fogadd meg a tanácsomat, s tartsd be a leírtakat. Bár sokan nem tanítják a "Barré" fogást, mert nehéz, de én úgy érzem, e nélkül nem lehet valaki jó gitáros, és nem is lehet e nélkül minden akkordot lefogni. Azonkívül, ha megtanulod, nagyon sok problémát megold, és változatosabb is tudod tenni játékodat. Hiszen egy akkordot többféleképpen le lehet fogni, s így több színű lehet még a monoton akkordfűzés is!

Ne csak a sekély vízben evezz, ugorj fejést a mélyvízbe! Végezetül további néhány gitár akkord, hogy valóban elérd, amit szeretnél! Jó gitár tanulást! Jó gitározást!

Hikisch Zoltán

Akkord táblázatokat lásd a következő oldalon!!

MEGVÁSÁROLHATÓ!!!

„Énekeljetek az Úrnak..”
című énekeskönyv.

Megrendelhető ill.
megvásárolható

a
KIE iroda címén:

Bp., 1111. Bercsényi u. 14
III/2.

Szolgalat Erdélyben

Elméletileg nem kellene egy erdélyi szolgálati útat megkülönböztetni más, akárhol az országban végzett missziós úttól, gyakorlatilag azonban fontos, hiszen oda elvinni az Ige üzenetét nemcsak azt jelenti, hogy a ránk bízott kincset szerteszórjuk, hanem annál többet. Hiszen már a jelenlét maga is fontos, és minden kimondott magyar szó, ének, dal, vers, önmagában is ajándék.

Előzetes meghívás és kapcsolat alapján kerekedett fel a kecskeméti református ifjúság 30 tagja, hogy az előre elkészített és elkért üzenetet átvigye a határon. Néhány órás (egyébként teljesen fölösleges) várakozás után átléptük a bennünket (még mindig) elválasztó falat, s azok felé vettük útunkat, akikkel jól értjük egymást. Akik hitben testvéreink, s magyarul beszélnek. A Királyhágón, a kapuban rövid időre megálltunk, s gyönyörködtünk a hegyes-dombos zöldellő tájban. Estére Marosvásárhelyre érkeztünk, ahol a gyülekezet kitartóan várt bennünket, a kényszerű vá-

rákozás miatti késés ellenére. Másnap megismerkedtünk a gyülekezet történetével is. Vásárhelyen a század közepéig csak két gyülekezet létezett, illetve két templom. Aztán, a munkák megszaporodásával, s igény szerint több részre osztották a meglévőket. Így alakult ki mára csaknem 10 gyülekezet, s a legtöbbnek temploma is van már. Így történt a minket fogadó gyülekezettel is. Gyülekezet és istentisztelet már volt, de templomuk még nem. Hosszú évek kitartó imádsága után, tervek, álmok és remények mellett, végre 1988-ban az alsóvárosi gyülekezet is megkezdte az elkészült tervek alapján az építkezést, s három év alatt fel is építették templomukat, (Az engedélyezők csak valuta-fizetéssel járultak hozzá az építkezés megkezdéséhez, így külföldi összefogással épült fel a templom). Az esti istentiszteleten a kecskeméti fiatalok szorgáltak igehírdetéssel, bizonyoságtétellel, versekkel, közös énekléssel. Emellett a személyes beszélgetések jelentették még az igazi élményt a két gyülekezet tagjai között.

A következő nap a kolozsvári "kétornyú" templom ifjúsága fogadott bennünket, és egy közös ifi órán tehattünk kölcsönösen bizonyoságot hitünkről. Az

együttlétet mélyítette egy közös séta is a Fellegrvárhoz, a játék, énekek, s a közös étkezés is a gazdagon terített asztalok mellett. A következő állomás a széki sziget volt, ahová vasárnap délelőtt érkezünk az istentiszteletre, s szolgáltunk szintén énekek és biztonyságtételekkel. Szék a múltnak, a tradíciónak, a reformátusságnak, a viseletnek, a barátságának, az összefogásnak egy olyan szigete, ami ritkaság az egyre modernizálódó társadalmunkban. Oda el kell menni mindenkinek és át kell élni azt a közvetlenséget és szeretetet, amit mi is átéltünk rövid ottlétünk során. Az utolsó állomás a kalotaszegi Magyarbikal volt, ahol szintén kis műsorral szolgáltunk, s ahol azzal a mondattal fogadtak bennünket: "Mikor jövünk legközelebb?" Személyes beszélgetésre családoknál került sor, s este még egy hangulatos beszélgetés keretében a helyi ifjúság gondjairól, összefogásáról volt szó, kecskeméti tapasztalatok alapján is.

Miért fontos egy gyülekezet életének ilyen epizódja a Vezess hasábjain?

Amiatt, amit mi is átéltünk az út során. Azt, hogy keresztyén életünkben nagyon fontos az, hogy ne csak kapjunk, töltekezünk, csendesheteken vegyünk részt, hanem a mi hitünkben, kincseinkben tudjunk másoknak is adni. Azt vettük észre, ha a mi közösségünk állandóan kap, és nem szolgál mások felé, akkor sokan megállapodnak, mint a tócsában a víz, s egy idő után a víz megposhad. Szükségünk van arra, hogy adjunk, amit mi már megértettünk, végigküzdöttünk, átéltünk. Továbbadjuk. Sokan túl egyszerűnek tartják a keresztyén életet, csak így egyszerűen elmondani másoknak? Isten ezt a módot találta kedvesnek, hogy sokszor ráadásul még boldogságnak is látszó ígértetésén keresztül üdvöztítse a hívőket. Ha valahol egy közösség ezt megérti, akkor elkezdhet mások felé szolgálni. Mások épülhetnek általuk, de maguk is sokat épülnek saját szolgálatuk által. Ha valaki Erdélyben szolgál, különösen átéli ezt, hiszen nehéz eldönteni, hogy azok épültek-e többet, akikhez mentünk, vagy mi - látván az ő hitüket és emberségüket.

Szeretném kérni most ezúton is, hogy ha valakinek, egy közösségnek van üzenete, vigye oda, ahol még nem ismerik Jézus

Krisztust, vagy oda, ahol már van gyülekezet, és erősítse biztonyságtételével, mert szükség van rá.

Még egy fontos megtapasztalás. Ha valaki nem tudja milyen is az igazi, őszinte vendégszeretet (vagy azt gondolja, hogy tudja), akkor feltétlenül menjen el Erdélybe. Ott át lehet élni, és haza lehet hozni. A Bibliában sok helyen találunk erre felszólítást, ami eddig talán elkerülte figyelmünket. Mit jelent a kevésből sokat adni?

Erdélyi útunkon a közösségünk is összjobb kovácsolódott, mert közösen éltük meg és át az adásnak és kapásnak közös áldását.

Bölcsföldi András

Reményik Sándor

NE ÍTÉLJ

Istenem, add, hogy ne ítéljek
Már tudom én, honnan ered,
Micsoda mélységből a vétek,
Az enyém és a másoké,
Az egyesé, a népeké.
Istenem, add, hogy ne ítéljek.

Istenem, add, hogy ne bíráljak:
Erényt, hibát és tévedést
Egy óriás összhangnak lássak
A dolgok olyan bonyolultak
És végül mégis mindenek
Elhalkulnak és kisimulnak
És lábaidhoz e g y ü t t hullnak.
Mi olyan együgyűn ítélünk
S a dolgok olyan bonyolultak.

Istenem, add, hogy minél halkabb legyek
Versben, s mindennapi beszédben
Csak a szükségeset beszéljem.
De akkor szómban súly legyen s erő
S mégis egyre inkább símogatás:
Ezer kardos szónál többet tevő.
S végül ne legyek más,
mint egy szelíd igen vagy nem,
De egyre inkább csak i g e n.
M i n d e n r e ámen és igen.
Szelíd lepke, mely a szívek kelyhére ül.
Ámen. Igen. És a gonosztól van
Minden azonfelül.

Democracy in action

(A demokrácia gyakorlatban)

YMCA (KIE) szeminárium a lengyelországi Lodzban, április 22-26. (4 debreceni r.)

Szerdán érkeztünk, az "Egyetemváros" egyik kollégiumában kaptunk (szuper) szállást. Másnap előadást hallgattunk a görög demokráciáról (nagyon jó fejek voltak - a görögök is és az előadók is). Hallottunk még a helyi diákönkormányzatok helyzetéről, arról hogy hogyan próbálnak ott demokratikusan gondolkodni. A többi napokon arról, hogy mi újság demokrácia terén a KIE-ben, hogyan lehet demokráciát - általában - tanítani és tanulni, egyáltalán van-e arra szükség, hogy az emberek MEGtanulják a demokráciát. Nagyon jót "tőzsdéztünk", egy gyakorlati játékon keresztül azt az egymás közötti kapcsolatteremtést tanultuk, ami a demokrácia egyik feltétele. Kivonultunk az utcára is közvélemény kutatni.

Ilyen kérdésekkel, mint: - *Mit jelent az ön számára a demokrácia? - Van-e demokrácia most Lengyelországban? - Szükséges-e további szoros kapcsolattartás a volt szoc. országok között? Stb.* Meglehetősen érdekes válaszokat is kaptunk. Nagyon jó volt együtt lenni a fiatalokkal. 15 (fő) lengyel, 3 bolgár és 4 cseh résztvevő volt még ott. Hétfévégén megnéztük a várost, voltunk múzeumban, a Rubenstein emlékházban, stb.

Megjegyzés: a keresztyén lelki munka nem igazán erős oldaluk a kíváló sport-, politikai lehetőségek mellett. Röviden ennyi a tapasztalatokról, készül egy bővebb jelentés (mert azt hiszem ebből tanulhatunk).

Szabó Ági

KÖNYVAJÁNLAT

Régi-új könyvkiadó kezdett munkába megint, s sok szép könyve közül hadd emeljek ki egyet (SZENT GELLÉRT EGYHÁZI KIADÓ): ENZSÖL ELLÁK: SZERETET-HITTAN c. művét.

"Isten előbb szeretett minket, mint mi Őt, ezért az iránta való szeretetünk csak válasz. Erkölcsünk erre a műhatatlan szeretetre adott feleletet. Akkor úgy fogjuk fel életünket, mint Istenhez vezető utat. Ettől kezdve már nem a törvény szeretete, hanem a szeretetet törvénye irányítja cselekedeteinket..." - vallja a szerző, s a továbbiakban erről a szeretetről ír, gondolkodik, keres ÚTJELZŐVÉ lesz.

Valljuk be, hiányzik a szeretet belőlünk, körülötünk is. S olyan szomjúság növekedik fel az emberben; szeretni vágyik, s szeretet kapni. Álmodja az el nem múlt, amely azután mindig elműlik, s ő belefárad, elkeseredik, s sokszor, sokféleképpen megalkuszik, feladja, s már csak filmekben, regényekben sír fel a szeretet vágya. "A mindenkit szeretés nem jelent szürke egyformaságot. Ebbe a szeretetben vannak "fokozatok". Van benne Péter, Jakab és János, vannak benne Lázárok, Márták és Máriák, tanítványok és barátok, rászoruló és sokak által elhagyottak, de egyikük sem szenved hiányt a szeretetben..."

Egyikünk kisebb, másikunk nagyobb szívet kapott. De Jézus szeretete töltheti be csak mindkettőt."

Az "ÜTKERESÉS"-sel kezdődik a mű, majd folytatódik az "ÚTONJÁRÁS"-sal, s az ünnepekkel végződik, melyek "ALLOMÁSOK AZ ÚTON".

Sok fontos mondattal gazdagíthat ez a könyv, ha te is szíveddel olvasod. Mert a szerző azzal írta.

Örömmel ajánlom elolvasásra.

Ablonczy Margit

Bár színem fekete

Végül mindig Isten útját követtem,
bár színem fekete.

Ezért, he egyszer elfogadtatom,
úgy leszek az üdvözültek sorában,
mint leeresztett sötét zászló,
becsavart lobogó,
szótlanul és jelentés nélkül,
és mindenneknél boldogabban.

Imádságért

Add, Istenem, hogy a világ kisimuljon és csendesedjen bennem és mindenkiben.

Hogy az éjszaka csöndjében asztalodhoz ülhessek, ahhoz az asztalhoz, ami mellől senki se hiányozhat.

Ahhoz az asztalhoz, hol nappal és a csilagokkal együtt a hétköznapok is kialszanak, s egyedül a Te békéd világít. Igen, hogy helyet foglalhassak már most egy rövid időre annál az eljövendő asztalnál, amit egy öröklétre megígértél, s ennek egyedül a Te békéd a lámpása, eledele és terítéke.

Add meg előlegként azt a csendet, azt az asztalt, ahol minden civódás, félreértés és megkülönböztetés megszűnik végre, ahol mindenki helyet kap, a maga helyét, s a legkisebb féltékenység is leveti csúf álarcát, s színt veszve elpárolog.

Nevez meg valódi nevünkön, mivel valamennyien szenvedünk attól, hogy álneven élünk, telve álnoksággal, amit magunk fabrikálunk, mivel jobbnak, különbnek, állhatatosabbnak és áldozatkészebbnek kívántunk látszani másoknál. Kivételek alig. Szentjeid között talán Bach, talán Mozart. Asztalodnál Bachnak továbbra is Bach lesz a neve és Mozartnak Mozart....

Mint vándornak megérkeznie a tengerpartra, szívem és értelmem elhallgat már a távoli közelségedtől is, meghallva a végtelen intelligencia hullámverését....

Add, hogy imában ne kérjek semmit, de annál inkább hallhassalak és hallgassalak téged.

Fáradt vagyok, Istenem, kifárasztottak „kéresem”, és megtéptek a világ „kéresei”. Apostolod mondta, hogy a szeretet irtalmas, türelmes, nem kér és nem panaszkodik. Add, hogy sose kívánjak „színen lenni”. A világnak amúgy is kötelező olvasmánya a „zürzavar kézikönyve”. Ha lehet, ragaszd össze lapjait, megérték a csirizre.

Ha mégis kérek tőled imában valamit: ne vedd tőlem, ne vedd el tőlünk a kérés nélküli imádságot. A kérés nélküli imá ban-

nemcsak én, de az egész mindenség hallgat, s hallgatnak azok is, akik – egy színtel még mélyebben – torzalkodnak, harcolnak, lázonganak és ítéleznek. A nem kérő imádságban azonban, imádkozza bárki is, az egész világ térden áll a „teremtés egységében”.

Valójában minden imádság, a kérő is, messze túlmutat önmagán. Jézus kérte, hogy kérjük, de... „mindazonáltal legyen a Te akaratod szerint”. És: „...kezedbe ajánlom lelkemet.” A kérő ima természetesen azonos a földi kéréssel, mely legtöbbször – kivéve az éhség és szomjúság szvait – valamiféle más-tól szennyes. A kérő imádság, amennyiben csakugyan eljut az imádságig, szinte automatikusan veti ki magából kérései homokszájkait, hogy végül el juthasson abba az egyetlen magasba, ahol – mindazonáltal ne a mi kérésünk és akaratunk teljesejé, hanem az övé.

Igen, nem hiszek többé tulajdon kéréseimben. Istenben, az egyetemes békében nincs többé mit kérnünk, az egyetemes igazságba érkezve, elképzelhetetlen bármiféle ítékezés bárkivel vagy bármivel szemben.

Ezért imádkozni az imádságért; bűnösök és szentek közös kiáltásai itt a földön, és a kérés nélküli ima jók és gonoszak számára talán nem egyéb, mint egy pillantást vetni az asztalra, mely öröktől fogva terítve áll az atyai ház udvarán.

Ennél az asztalnál – Jézus isteni ígérete szerint – nem lesz többé se ellenség, se barát, se vér szerinti rokonság, se szülő, se feleség.

Mindenki mindenkire lesz mindenkinek, áthatva az Atya, a Fiú és a Szentlélek egyetemesen beteljesült ígéretétől. Ennél az asztalnál mindenkinek akad egy szék, s mindenki a maga eleve kijelölt, ezerszer áldott helyére kerül – annyi vita, helycsere és zürzavar után.

SPORT

Részlet

ROLF MÜLLER:

Sport hitből c. könyvből

Másoktól tanulni

**Áhítati vezérfonalak, modellek,
gyakorlati példák**

Sport Rolf-féle könyvo (folytatás)

2. Modell: A Bibliához egy sportpélda

Tagolás: szöveg - példa - felszólítás
út: 1. Szöveg "Fogalmak lekopogása"
2. Aláhúzni a párhuzamokat a sporttal
3. Több fogalom esetén egyet meghatározni
Előzetes: János 12,46: Fény, sötétség
Párhuzam: rivaldafény

A körmászás alkalmából szeretnék nektek sikeres csapatként gratulálni és keresztyén szokás szerint egy bibliai idézetel üdvözölni. Jézus itt a küldetéséről beszél: "Én fényként jöttem e világra, hogy mindenki, aki bennem hisz, ne maradjon sötétségben." Ti most győztes csapatként nem látjátok magatokat sötétségben. De mindenki tudja, milyen gyorsan elmúlik a rivaldafény a sportsikereknél. Keressétek Krisztus győzelmének fénykoronáját. Aki Jézusba veti bizalmát, az már eleve nyert. Az nem marad sötétségben, ha a siker fénye elmúlik.

3. Modell: Antik sportkép a Bibliából

Tagolás: Szöveg - példa - kérdés
Ok: Heti sportóra, becsületesség (fair)
út: 1. A Bibliát írók használták antik sportképeket, hogy szemléltessék a szellemi igazságokat
2. A bibliai sportképet aktuálisan összehasonlítani

Előzetes: 2. Tim 2,5: Igazságos harc és díjazás

Párhuzam: aktualizálás: fairség, kitüntetés

Ma a fairségről (becsületességről) szeretnék 3 gondolatot elmondani.

- Fairség veszélyben: a régi időkben a fairség épp olyan veszélyes volt, mint ma. "Ha valaki harcol, még ha nem is kap koronát, de becsületesen harcoljon!"

- A vesztes méltatása: Inkább becsülettel vesztetni, mint becsületlenül győzni.

- Fairnek lenni: Isten fair. Fiának életét kockáztatja, hogy számtalan bűnöst a bűntetéstől megmentsen. Mint keresztyének, Isten fairségéből élünk.

De hol a hiba? Miért vagyunk mi oly ritkán becsületesek?

4. Modell: Példa a sportból

Tagolás: Példa - szöveg - felszólítás

Ok: előlimpiai versenyek

út: 1. jellemzés, példát szemléltetni

2. hivatkoznai bibliai igazságra

3. felszólítás hitbéli döntésre

Előzetes: a világrekord érvénytelen szabálytalanság miatt

Párhuzam: hit összehasonlítása Máté 5,17

- Milyen kicsinyes! Carl Lewis 4-szeres aranyérmes, 84-ben Los Angelesben 9,04 m-t ugrott egy előlimpiai versenyen. Csakhogy szépséghiba: 2 cm-t belépett. Érvénytelen. Milyen kicsinyesek a szabályok?!

- Milyen nagylelkű Isten! Isten igazságos. Hogy országába bejussunk, jobbaknak kell lennünk az írástudóknál + farizeusoknál. Isten parancsát szó szerint kell venni. De így kinek van esélye?

- Jézus az esély! A vesztesnek Isten a meg nem érdemelt győzelmet ajándékozza.

Kegyelem. Hegyibeszéd: "Nem azért jöttem, hogy a törvényt feloldjam, hanem hogy beteljesítem".

Az életével fizetett a mi büntelen életünkért. Ez az egyetlen esélyünk, Isten kegyelme!

"Keress Jézust és az ő világosságát, semmi más nem segít rajtad!"

folytatjuk!

Ez a kicsiny madár üzenetet hordoz. Élete tanít, prédikál. Mindig mozgásban van. A hosszú napokon akár hajnal 3-tól, este 9-ig repül, dolgozik. Egy nap így több száz km-t tesz meg. A madarak közül a fecske tartózkodik a legtöbbit a levegőben. Repülés közben táplálkozik, iszik, fürdik. A sarlósfecske óránként 300 km-t, a füstti- és a molnárfecske óránként 200 km-t képes megtenni! Néhány órát pihennek éjszaka. Honnan ez az elképesztő energia egy ilyen kicsi testben? Nem vitorlázórepülő, hanem evező. Ez nagy különbség. Sok erő kell a folyamatos "evezéshez". A viharfecske élete nagy részét a tenger fölött tölti. Csak költéskor húzódik a szárazföldre. Ő képes "vizenjárni" is. Szár-

FECSCKE

harmadrészüket tud visszajönni. Nálunk néha nagyon fázhatnak, de addig nem indulnak, amíg valamilyen titokzatos belső

hang nem indítja őket. Nálunk költenek. Egy nyáron akár két fészekaljat is felnevelnek, de néha hármat is. A fiókák nem tátongó csőrrel várják az enniválat, hanem a szülők által gom-bóccá formált falatot szinte elkapják. Elvagyódnak a messzi, távoli Fényországba. A hideg, sötét, nyirkos "halál" elől mennek el. Idegrendszerükben, sejtjeikben hordozzák a távoli Haza valóságát. Az indulás izgalmas pillanata egyszercsak eljön, és mennek akkor is, ha veszélyes, fárasztó, ha nem ismerik az utat. DE Ők MÉGIS repülnek, mert KELL. Mert nem lehet mindig itt maradni. Azután, aki tud,

nyaival veresve tud a hullámokon futni, sőt, egy ideig a víz alatt is evez. Tollazata gyönyörű, fénylő fekete. Eggyé válik a szelekkel, hullámokkal, viharral. A SZABADSÁG MADARA. A fecske a fogságot nem viseli. A földön rendkívül esetlen. Nem tud járni, szaladni. Nem "földönfutó". A földre csak az anyagért ereszkedik le, mely művészi fészkehez kell. Az anyagot saját nyálával ragasztja össze. Ilyenkor megduzzad a nyálmirigye. Némely faj fészket az ember megeszi, főleg a kínaiak. Ez a szabad, könnyed, csodás kis madár sokat szenved. A fiókákat élősködők gyötrik. A veréb elfűzi a kész fészkekből. A ragadozó madarak vagy emlősök is tizedelik őket. A költözés közben kimerült madarakat ezrével fogják el pl. Olaszországban vagy Spanyolországban, hogy megegyék őket. A Földközi tenger fölött 600 km-t kell repülnie. Holtfáradtan zuhannak néha egy-egy hajóra. A matrózok a tengerbe söprik az elpusztult madarakat. A költözés előtti hirtelen lehülés is megviseli őket. Egyszer a Balatonnál láttam, amint százával fekdtek a még meleg aszfaltútra, melyen nagyon sokat elgázoltak az autók. A következő tavason csak a

visszajön dolgozni, szaporodni, minket gyönyörködtetni, gyógyítani. Egész létük ajándék és üzenet az embervilág számára: SZÉPSÉG, SZABADSÁG, GYÖNYÖRŰ REPÜLÉS, ÉLET, NÖVEKEDÉS, JÁTÉK, DERŰ, ÁLDOZAT, HAZAVÁGYÓDÁS. Mindez egy védtelen, kicsiny testben. Egy spanyol mondás szerint anyját öli meg, aki fecskét öl. A magyar nép Isten madarának nevezi, s azt tartja, hogy aki vendégszeretően fogadja, annak házába nem üt a mennykő, aki pedig leverí fészket, az megbűnhődik érte. Egyszer órákat töltöttem egy haldokló fecskével. Szelíd agóniája azóta is bennem van. Néhány hete, egy nyári, meleg éjszaka kezembe került egy szobába tévedt kis fecske. A fecske nem emberi kézbe való, de Ő akkor nem akart szabadulni, sőt csőrével zárt ujjaim közé nyomakodott. Már itt a földön is adatik néha ilyen találkozás. Végül a Bibliából egy idézet: "A gólya ismeri a maga idejét; a gerlice, a fecske és a daru pontosan tudja, mikor kell költöznie. De az én népem nem ismeri az Úr ítéletét" (Jer 8,7)

Szeverényi János

Balatonmáriaifüred, 1992. szept. 6.

MURPHY 12 PARANCSOLATA VEZETŐKNEK

1. Sokan csak az előírások szerint tudnak vezetni, jól lehet azt sem tudják, ki írta elő, és azt sem, hogy mit.

2. Ha a főnök imponálni akar beosztottjainak alapos tudásával – fogalma sincs erről, mi a főnök dolga.

3. Senki sem tartja számon, milyen döntéseket hozhattál volna, ha egyszer nem hoztad meg őket. Viszont mindenki nyilvánartja a rossz döntéseidet.

4. Sohase tájfel olyan hibát, amivel nem tudsz mit kezdeni!

5. Akármennyit dolgozol, mindig keveslik. Amit nem végzel el, mindig fontosabb, mint amit elvégeztél.

6. Soha ne vitatkozz hülyével, a többiek még összetévesztenek veled!

7. Ne tárgyalj délelőtt tíz óra előtt és délután négy óra után, mert vagy mohónak tűnsz, vagy kétségbe esettnek.

8. Soha ne éreztesd feljebbvalóiddal, hogy különb vagy náluk!

9. Bármely szervezetben egyvalaki mindig akad, aki mindenről tud. Ezt az embert sürgősen el kell bocsátani.

10. Soha ne hangoztasd előre, mondanivalód mennyire fontos!

11. Utasításokat csak szóban adj! Soha ne írd le semmit, amit valaki beleteheti a kinyírásodra nyitott dossziéba!

12. Mosolyogj! A holnap rosszabb lesz a manál!

Záróded A bürokratikus szervezetekben minél feljebb van valaki, annál kevésbé kedveli Murphy törvényeit.

Tízparancsolat – a vezetők okulására

1. A jó vezető olyan, mint az ördög mindenki tudja, hogy milyen, de még senki sem találkozott vele.

2. A vezetést mindig úgy ítéljük meg, mint az autót, attól függ, hogy benne vagyunk-e vagy kívülről nézzük.

3. A beosztottnak elég, ha okos a vezetőnek bölcsnek kell lennie. A beosztott okossága meglátni azt, amit kell – a vezető

bölcsessége szemet hunyni afelett, amit nem szükséges észrevenni.

4. Ha a vezető és felettese mindig azonos véleményen van egyikük felesleges.

5. Minden „szentnek” maga felé hajlik a keze.

6. Rossz vezető az, aki azért tanul mások hibájából, hogy maga is elkövesse azokat.

7. Az a vezető, aki nem tud másképpen fontoskodni – túlterheltségre és időhiányra hivatkozik.

8. A jó vezető olyan, mint a jó orvos, annak örül, ha feleslegessé tudja magát tenni.

9. Az nem baj, ha a vezető sokat tud, az a baj, ha olyat tud, aminek már nem veszi hasznát.

10. Jobb, ha nehéz helyzetben egy oroszán vezet egy csapat birkát, mintha egy birka vezet egy csapat oroszánt.

MEGVÁSÁROLHATÓ!!!!

„Akarsz-e játszani?”

– 100 Játékleírás –

Ara: 154 Ft.

Megrendelhető: A KIE Szövetség

címén: 1111. Budapest

Bercsényi u. 14. III/2

Ingrid Sjöstrand:

Van hozzá közöd?

Van hozzá közöd,

mit csinállok?

És hogy mit gondolok?

Van hozzá közöm,

mit csinálsz?

És hogy mit gondolsz?

Van közünk egymáshoz?

Hozzám, hozzád, mindenkéhez,

aki véletlenül épp itt él

épp most, és akitől függ,

Hogy mi lesz a világból?

Van közünk egymáshoz,

talán, igen.

Kirándulásszervezés

Lüktető nyugalom (helye)

Nekem minden versem egy darab a lelkemből, egy olyan érzés, amely nem hagy nyugodni és szeretném elmondani valakinek. Aki megérti verseimet, megismer engem. Az erdő a maga nyugalomával mindig is közel állt hozzám. A természet a belső feszültségek kiváló orvosa. Az azonban tévedés, hogy az erdő mozdulatlan. Igenis ott élnek az állatok. Ők joggal félnek az embertől, így ritkán láthatók. Az ember nem tartja be az iratlan szabályokat. Kedvtelésből öl, és úgy, hogy az ellenfélnek még esélye sincs elmenekülnie a golyó elől. Ezért lenne fontos, hogy akik nem értenek egyet az értelmetlen pusztítással, azok „barátokat” lássanak a természetben, hisz azok is Isten teremtményei..

Este minden sötét és én egyedül vagyok,
Arcomat fújja a szél, ragyognak a csillagok
Kint sétálok az erdőben, mindenki elhagyott,
De megszólítottak, hozzámsimultak a fák és az állatok.
Körülvesznek, átölelnek, érzem övék már a lényem
Most már jó. Boldog vagyok. Szívem se ver oly keményen.

Kijöttem ide barátaim közé, beszélgetni velük,
Mert ők megértenek, nekik sokkal szebb az életük.
Nincsenek álmok, barátok, senki sem elhagyott
Mindig eljövök ide, ha úgy érzem egyedül vagyok.
Ők meghallgatják amit mondok, megoldják a bánatom,
Minden gondom idegességem az esti szélre ráhagyom.

Vigye el, bárhova, teljesen mindegy, merre,
Csak messze, nagyon messze, hogy ember meg ne lelje.
Kijöttem ide, újra kijöttem, s megszólaltak az állatok.
Mindahányszor, úgy most is: elmondták ki vagyok
Elmondták az örök törvényt, amelyet nem felejtettek:
Soha nincsen egyedül, se állatok, se emberek!

Mindig ott lesz a természet, az igazi nagy barát.
S ott van veled a teremtő Úr, csak értsd meg jól szavát!
Ő szól hozzád. Megvizgatszál. Az esti széllal Ő simogat.
Zöldellő ággal Ő ölel át, és Ő csitítja kínodat.
Ő ott van az első hóban, melyet sok ember felderít,
És mindenkin, aki bajban van, egyedül csak Ő segít!

Nézd csak meg az alkotását, minden helyére való,
Ő műve a fény, szeretet, tápláló ige, az élő szó!
Övé minden szívdobbanásod, Övé minden mosolyod,
De az csak a Te hibád, ha bánatodat hordozod.
Gyere Te is az erdőbe, nézz csak egyszer szertesztét,
És érezd meg az Istennek mérhetetlen szeretetét.

Most látom, ébred az erdő, felkel a nap,
Forráshoz indul a mezei vad.
De mégis mindegyik ott van velem
Hazavezetnek, fogják a kezem.
Bennem marad örökké ez a csoda
Fogják kezem, és nem eresztik el többé soha!

Benák Krisztián

Június 11-én, meglátogatta a magyar KIE-t Dörf Wéder az európai KIE titkára.

Hat táborunk, konferenciánk volt a nyáron:

Sporthét, Csaákvár június 22-27.

Vezetőképző, Tiszadob július 17-25.

Sátortábor Szilvásvárad július 25-29.

Munkatársképző, Enying
július 31- augusztus 9.

Vezetőképző, Piliscsaba
augusztus 10-19.

Országos KIE Konferencia,
Tiszadob augusztus 22-29.

Ez év július 17-30. között Kis Bea és Schvarckopf Melinda résztvettek az angliai „Eurocross '92” Nemzetközi Keresztyén Fesztiválon, amelyet egy **Loughborough** nevezetű városban tartottak.

Meglátogattak még másik három várost is.

A debreceni Mécses-KIE csoportnál két norvég és két magyar, a budapesti Pelikán-KIE csoportnál két német és két magyar fiatal állt be önkéntes ifjúsági munkára egy évre.

Szeptember 1-től elkezdte szolgálatát az első területi titkár, Könyves Péter. Az irodája Debrecenben van. Észak-Kelet Magyarország KIE munkáját szervezi.

1993 tavaszi szünetében előreláthatóan két országos programunk is lesz: április 2-4. Kézműves szeminárium – Békéscsabán
április 5-7. I. Országos Színjátszó Fesztivál – Kiskörösön.

1992 januárjában Majosházán KIE csoport alakult. Áprilisban nagyszabású ének – és tánctanulással egybekötött KIE napot tartottak.

Ennek során a KIE csoport felvette a KOVÁSZ nevet. Programjaik sorát májusban Ifjúsági Evangélizáció gazdagította. Szigetszentmiklósi és dunaharaszti fiatalokkal közös hétvégét töltöttek Mátraházán, mely mindannyiuk lelkiépülését szolgálta.

Szívesen kapcsolatba lépnének környező ifjúsági csoportokkal, közös programok szervezése céljából.

Három csoportunknál (Debrecen, Budapest, Kiskörös) 3x3 hetes Ten Sing szeminárium lesz az ősz folyamán, 47 norvég fiatal segítségével.

TÁBORSZERVEZŐI szemináriumot rendez a KIE Piliscsában. Az előadásokon szó lesz az ifjúsági hetek, táborok lehetséges céljáról, programösszeállításáról, szervezési feladatokról, lelki témákról, munkatársakkal való együttműködésről, stb.

Szeretettel várnak a szervezők minden fiatalt, akinek ez a szeminárium segítséget nyújt munkájában.

Hely: Piliscsaba

Idő: 1992.

október 22-25.

Részvételi

díj: 400 Ft

Jelentkezési

határidő: október 10.

Cím: KIE

Iroda 1111 Budapest, Bercsényi u. 14.

Denke Villó

Gwatt a svájci hegyek között fekszik, a thuni tó partján, ahol a svájci reformátusoknak közkedvelt pihenő-konferencia otthona is található.

Ide kapott meghívást július végére több közép-európai ország ifjúsági munkával foglalkozó tagja, hogy az ifjúsági misszió kérdéséről beszéljenek, s kicseréljék tapasztalataikat. A néhány napos együttléte belefért még egy bérni városnézés (ahol a svájciak égető ifjúság-problémáját a parkokban elszórt kábitószerek-injekciós zacskók jelezték), s egy nagyon szép kirándulás egy hegycsúcsra, ahová a világ legmeredekebb fogaskerekűje visz fel, s gyalog, kis ösvényeken lehet aláérezkedni.

A téma egy, már korábban elkezdett megbeszélésnek volt a folytatása: az "Egyház, hol az ifjúságod?"

"Ifjúság, hol az egyházad?" - kérdések szerepeltek a napirenden. E téma került kidolgozásra és megbeszélésre. Svájcban e két kérdés most nagyon sokat jelent, s keresik azt a kapcsolódási pontot, ahol az új lehetőségekkel, új módszerekkel el lehet érni a fiatalokat. Nálunk szintén fontos lenne azon fiatalokat elérni, akiknek nincsen semmilyen kapcsolódásuk egyes gyülekezetekhez, nem érinti őket, van-e igazán (bárhova kapcsolódó) identitás-tudatuk.

Látható, és ezt a konferencia alatt átéltük, hogy egészen máshogy kezelik e problémát a svájciak és a németek, mint a volt keleti "blokk"-hoz tartozó fiatal munkások. Erről a felfogásbeli különbségről sokat lehetne elmélkedni, nyilván az eltérő társadalmi berendezkedés, a hagyományok, az egyházak szerepe és mássága is közrejátszik.

Most a konferencia néhány kérdésén keresztül próbáljuk megnézni, mit is mondtunk el egymásnak, mik azok az eltérő módszerek, melyeknek különbözőségét látva, gazdagodtunk tapasztalatokban.

A legfontosabb, a problémalátás után (ami a fentiekből következően azonos volt), a kiindulás. Mi az ifjúsági misszió célja? Erre kerestük közösen a választ. A szervezők nagyon jó kérdéseket tettek fel, (Mit akar az egyház? Mi az egyház? Mit csinálunk mi az egyházban?), de aztán a további kiindulás, ahogyan mi itthon csináljuk, elmaradt. Azt jelent, hogy ezután elkezdtünk olyan kérdésekről beszélgetni, hogy kinek mire van szüksége a fiatalok között, milyen problémák vannak az ifjúság között, milyen a szociális háttér stb. S ezek a kérdések nagyon fontosak,

de úgy gondolom, hogy akinek nincs belső motivációja például az ifjúsági munkával kapcsolatban, nincs meg az a bibliai alapvetés, az a felszólítás, hogy nekem ezt a fajta munkát csinálnom kell, Isten elküldött erre, enélkül nehéz végezni. S ez hiányzott ott, ami itthon természetes, hogy a kiindulópont ez. Ha nem látom előre a célt, akkor nehéz következetes, jó munkát végezni, még akkor is, ha mégsem az én terveim szerint halad minden.

A második fontos dolog a gyakorlati hozzáállás látása volt. A svájciak is, mint általában a nyugati országok (de ilyen volt az

egyházi munka az NDK-ban is), nagyon kreatívak, s egészen eltérő a mi, főleg verbális-kifejező- és közlő módszerünktől. Nagyon jó gyakorlati módokat lát-

tunk arra nézve, hogyan is lehet egy téma megértését, egy beszélgetés elindítását különböző eszközökkel segíteni. Pl. rajzolással, vagy különböző idézetekkel, ábrákkal, használati eszközökkel.

A harmadik fontos rész, ahova eljuthattunk az ifjúsági munkával, egy közösséggel, egyes emberekkel. Ez az elvi rész. Itt is több kérdést tisztáztunk (pl. az ifjúsági munkás személyi adottságainak kihasználását, egyáltalán, hogy milyen legyen?), de igazán semmiféle következtetést nem vontunk le, nem zártuk le olyan módon, hogy az továbbvívó-segítő lett volna. Érdekes volt megfigyelni, hogy a "nyugatiak" általában csak a problémafeltárásban jártak elől, vagy a módszerekben segítettek, a "keletiek" (Magyarországról, Erdély, Bulgáriáról) pedig a megoldást, a bibliai hozzáállást, alapvetést hangsúlyozták. S ez a különbség talán abból is adódik, hogy az utóbbi országokban az elnyomás következtében sokkal inkább megmaradt az Úrra-hagyatkozás, mint azokban az országokban, ahol a kényelem, vagy a jólét nagyobb, mint nálunk. Mindenesetre én jobban örülök, hogy itt élek (kolozsvári barátim is így voltak), s úgy gondolom, nem véletlenül óv bennünket számos helyen Jézus Krisztus a gazdagság veszélyétől.

A tapasztalatainkat, módszereinket kicserélhettük, s személyes beszélgetésekben megoszthattuk egymással gondoljainkat, örömeinket. S ez a konferencia is felnyitotta a szemünket arra, ami nyugaton már "népszerű" és aktuális téma, pl. az ökológia és a környezetvédelem, melyekkel szintén fontos lenne foglalkozni hazánkban is.

Bölcsföldi András

Konferencia Gwattban

„TI VAGYtok A TANÚIM” (Ézs. 43,10)

KIE 1992.

Az elmúlt év őszén "Sodrásban" címmel arról írtam tudósítást, hogy Isten szeretetének mozgató erejét tapasztaltuk táborainkban, konferenciáinkon. az idei nyár hat KIE táborában erről fokozottan megbizonyosodtunk. Oly annyira, hogy közben nem volt időnk, energiánk bővebb híradásra. Most is csupán jelzésszerűen, vázlatosan írhatok. A 92-es év két legjelentősebb eseménye a tiszadobi kastélyhoz kapcsolódik. Még márciusban volt egy nemzetközi módszertani konferenciánk, 140 résztvevővel, melyen 30 külföldi ifjúsági vezető adta át tapasztalatait négy kelet-európai ország vezetőinek. 14 programformát mutatnak be számunkra. Négy kontinensről jöttek el előadók szeretetből, hogy segítsék szolgálatunkat. Ez a nemzetközi, krisztusi testvériség sok erőt ad. A másik fontos esemény az I. Országos KIE Konferencia, mely augusztusban volt. Ézsaiási ige volt a fő téma: "Ti vagytok a tanúim". A konferencián 160 fiatal fordult meg. Előadásokon és gyakorlatban mutattuk be ill. próbáltuk ki a hazai KIE programformáit: evangélizáció, színjátás, sport, fotó, videó, irodalmi kávéház, Ten Sing, kézművesség, népzene, zsidó- és erdélyi tánc. A számtalan előadó és vendég közül megemlítem: Dr. Frenkl Róbert, az Evangélikus Egyház felügyelőjét, Joób Árpád, a népelelőnököt, Hevesi Imi énekest. a nemzetközi KIE-ből Dieter Reitzner (osztrák), Johan Vilhelm (norvég), Bruce Knox (amerikai) és Michael (ír). Az erdélyi fiatalok mellett még külön ajándékként éltük meg, hogy húsz nevelőotthonos fiú is velünk volt.

Három munkatárs- és vezetőképző tanfolyamunk is volt. A kezdőknek Enyinn-

gen. Előadók voltak: Lupták György, Böttger Antal, Bakay Péter, lelkészek és Marton Tamás. Piliscsabán, a "Bételben" két csoport tanult párhuzamosan. Itt szolgálatot végzett Ablonczy Margit, Bölcsföldi András, Debrecenyi Károly lelkészek és Denke Villő. Fórumot tartott Harmati Béla evangélikus püspök. Egy hetven fős vezetőképzőnk volt. Kísérletként sporthetet is rendeztünk Csákváron. A napi kétszeri bibliaolvasás mellett számtalan sportágat és sportjátékot próbáltunk ki. Sokat segített Marton Tamás, Labossa György, Kis Boáz és Tóth Judit Bianka. Egy este vendégünk volt a tatai ifjúság, Márkus Mihály református püspök vezetésével.

Az év során különböző speciális szemináriumokat, képzéseket rendeztünk. Az irodalmi kávéházról Békéscsabán, a Ten Sing-ről Tiszadobon és Debrecenben, a sportról Csákváron, a színjátásról Kecskeméten, az "Emmausban" és külön a nyári előadóinknak Piliscsabán. Közel 80 fiatal járt különböző konferenciákon, táborokban a követ-

A „fáraó”

Tiszadob, KIE Konferencia kezdő országokban: USA, Dánia, Norvégia, Németország, Lengyelország, Románia, Anglia, Svédország, Franciaország és Ukrajna. Megjelenhetett gondozásunkban egy igelvasó füzet, egy énekeskönyv és játékoskönyv. Egy éve még egyedül voltam állásban a KIE-ben, jelenleg hatan dolgozunk és még nyolc önkéntes munkást állítottunk be 1-1 csoportunknál, akik egy évig zsebpénzért teljes időben segítik a szolgálatot, köztük két norvég és két német.

Minden bizonyosság, nehézség és szorongatás ellenére tapasztaljuk, hogy Isten velünk van és van értelme szolgálatunknak. Egyedül Övé a dicsőség!

Szeverényi János

P. Tillich :

Elhagyatottság és egyedüllét / magány /

/ Loneliness and solitude / – Folytatás –

„Miután elbocsátotta a sokaságot,
felment a hegyre magányosan imádkozni.

Amikor beesteledett, egyedül volt ott.” Máté 14,23.

Az elhagyatottságot csak azok tudják legyőzni, akik el tudják viselni a magányt (solitude). Természetes vágyunk van a magányra, mert emberek vagyunk. Akarjuk érezni, hogy mik vagyunk - vagyis egyedül -, de nem fájdalomban és félelemben, hanem örömmel és bátorsággal. Vannak olyan módok, ahogy az egyedüllétet (solitude) keresni és megtapasztalni lehet. És mindegyiket "vallásos" útnak lehet nevezni, az egyik filozófus kijelentése alapján: "a vallás az, amit az ember a magányosságával (solitariness) tesz."

Az egyik ilyen mód a természet csendjére való vágyakozás. Hang nélkül beszélhetünk a fákhöz, felhőkhöz, és a tenger hullámaihoz. Szavak nélkül válaszolnak a levelek susogásán, a felhők mozgásán, a tenger mormolásán keresztül. Ez az egyedüllét a miénk lehet, de csak rövid ideig. Mert felismerjük, hogy a természet hangjai nem tudnak végsőképpen válaszolni a kérdéseinkre. Magányunk (solitude) a természetben könnyen elhagyatottsággá lesz (loneliness), és így visszatérünk az ember világába. Magányt lehet találni a vers olvasásában, zenehallgatásban, festmények nézésében és a komoly gondolkodásban is. Egyedül (alone) vagyunk a sokaság közepén, de nem vagyunk elhagyottak (lonely). A magány (solitude) megvéd minket anélkül, hogy elszigetelne. De az élet visszahív minket üres fecsegésébe, és a napi rutin elkerülhetetlen kényszerébe. Visszahív elhagyatottságába és annak elrejtésébe, viszont, eltakarja elhagyatottságunkat.

Kétségkívül ez nemcsak az ember általános helyzetét írja le, hanem hangsúlyozottan a mi időnket. Ma sokkal inkább, mint a megelőző időszakokban, az ember elhagyott, mert nem tudja elviselni a magányt. És az ember megpróbál a tömeg egy

része lenni. A világon minden segíti ebben. Betegségünk egyik tünete, hogy tanárok, szülők és a tömegkommunikáció szervezői minden lehetőt megtesznek, hogy megszabadítsanak minket a magány külső feltételeitől, az elvonultság legegyszerűbb szándékától is. Házaink is, ahelyett, hogy segítenék a család egyes tagjainak magányát (solitude), úgy vannak megtervezve, hogy teljesen kizárják az elvonultságot. Ugyanez igaz a közösségi életre, iskolára, kollégiumra, hivatalra és gyárra. A nem szűnő nyomás megpróbálja még a magány utáni vágyunkat is lerombolni. De néha Isten kivet minket a tömegből olyan egyedüllétbe, amire nem vágytunk, de ami mégis eltölt minket. Jeremiás próféta mondja: "egyedül ültem, mert a te kezéd volt rajtam". Isten néha ránk teszi a kezét. Azt akarja, hogy feltegyük az igazság kérdését, ami elválaszt a többi embertől, és ezt a kérdést csak magányban lehet feltenni. Azt akarja, hogy feltegyük az igazságosság kérdését, ami szenvedést és halált hozhat, és ami csak a magányban nőhet bennünk. Azt akarja, hogy áttörjünk a szokásos emberi utakat, ami elutasítást és gyűlöletet hozhat ránk, egy áttörést akar, ami csak magányban történhet meg. Azt akarja, hogy létünk kötöttségeit észrevegyük, azokat a kötöttségeket, ahol a lét rejtélye megjelenik, és ez csak a magány perceiben jelenhet meg.

Lehetnek köztetek olyanok, akik az élet valamilyen területén kreatívak szeretnének lenni. De nem lehet kreatívnak lenni, vagy annak maradni magány nélkül. Egy óra tudatos magány sokkal inkább gazdagítja alkotóképességeket, mint hosszú órák, amikor kreatív eljárásokat próbáltok elsajátítani.

Mi történik a magányban? Figyeljete azokra a szavakra, amikkel Márk beszél Jézus egyedüllétéről. "Negyven napig volt a pusztában, miközben kísértette a sátán. Vadállatokkal volt együtt és angyalok szolgáltak neki." Egyedül van az egész világgal és az éggel szemben, vadállatok vannak körülötte és benne, ő maga is isteni és démonikus erők harctere. Így elsősorban ez történik az egyedüllétben: önmagunkkal találkozunk, de nem mint önmagunkkal, hanem úgy mint teremtés és rombolás, isteni és démoni erők harctereivel. A magány nem könnyű. Ki tudja elviselni? Még Jézus számára sem volt könnyű. Ezt olvastuk: "Felment a hegyre imádkozni. Amikor este lett, egyedül volt ott." Amikor az este jön, az elhagyatottság még elhagyatottabb lesz. Érezzük ezt, amikor egy nap, vagy egy időszak, vagy életünk minden napja végéhez ér. Jézus imádkozni ment fel. Ez az egyetlen módja, hogy az elhagyatottságot magánnyá (solitude) változtassuk, és hogy elviseljük ezt a magányt? Ezt a kérdést nem egyszerű megválaszolni. A legtöbb imádságnak nincs meg ez az ereje. A legtöbb imádság beszélgetőpartnerré teszi Istent. A legtöbb imádság könnyen fakad lelkészek és laikusok szájából is. De ezek nem Isten és ember magányban való találkozásából születtek. Ezek bizonyára nem azok az imádságok, amiért Jézus a hegyre megy. Akkor már jobb, ha csendben maradunk és hagyjuk, hogy lelkünk, amely mindig vágyik a magányra, szavak nélkül sóhajton Istenhez. Ezt megtehetjük még egy zsúfolt napon is, zsúfolt szobában, még a legnehezebb külső körülmények között is. Ez a magánynak a pillanatait adhatja nekünk, amit nem vehet el tőlünk senki.

A magánynak ezekben a pillanataiban valami történik velünk. Létünk központja, a legbelsőbb én (self), ami egyedüllétünk alapja, felemeltetik az isteni központba és behelyeződik. Benne nyugodhatunk anélkül, hogy elvesztenénk magunkat. Most feltehetjük azt a kérdést, amit talán már fel is tettetek, hogy hogyan nőhet ki kommunikáció a magányból? Láttuk, hogy sohasem érhetjük el egy másik létező legbelsőbb központját. Mindig egyedül vagyunk, mindenki magának. De elérhetjük

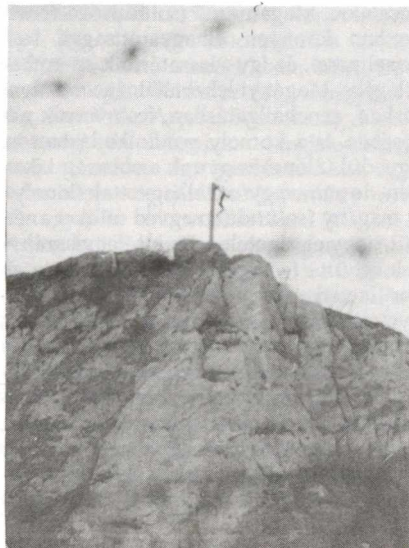
egy mozdulatban, amely először Istenhez emelkedik, és azután tér vissza Tőle a másik "én"-hez. Így az ember egyedülléte nem szűnik meg, hanem abba a közösségbe helyeződik, ahol minden létező központja pihen, és így a mindnyájukkal való közösségbe helyeződik. A magányban még a szeretet is újjászületik. Mert azok akik egyedül vannak, csak a magányban tudják elérni azokat, akikről el vannak választva. Csak az örökkévaló jelenléte tudja áttörni azokat a falakat, ami az időt az időtől elválasztja. Egy óras magány közelebb hozhat minket azokhoz, akiket szeretünk, mint több óras kommunikáció. Magunkkal vihetjük őket az örökkévalóság hegyére.

És talán ha megkérdézzük, hogy mi a legbelsőbb természete a magánynak, ezt válaszolhatnánk: az örökkévaló jelenléte az időiség zsúfolt útjain. Ez az egyedüllét megtapasztalása elhagyatottság nélkül, az örökkévaló nézőpontjából, ami Krisztus arcán ragyog keresztül, ami magábfoglal mindent és mindenkit, akitől el vagyunk választva.

Az egyedüllét szegénységében minden gazdagság jelen van.

Merjünk magányosak lenni, hogy szembenézhessünk az örökkel, hogy megtaláljunk másokat, hogy meglássuk magunkat.

Fordította: Menich Zsuzsa

Részleteket közlünk Kisantal Tibor tanár, kálói KIE-vezető szakdolgozatából, melyben 13 pécsi szabadegyházi gyülekezet életéről, tanításáról ír.

Mostani számunkban a dolgozat bevezetőjét közöljük.

„Pécs város szabadegyházi közösségei”

Előszó

Szakdolgozatom a pécsi szabadegyházi közösségekkel foglalkozik.

Igyekeztem feldolgozni történetüket, bemutatni gyülekezeti életüket, hitelveiket. Fontosnak tartottam a közösségeknél változó terjedelemben közölni hitvallásuk lényeges, közösségre jellemző tételeit, ahol kellett, szentírási részletekkel alátámasztva.

A legtöbb fejezet végén az olvasó egy-egy statisztikát talál, mely közösségenként a történelmi egyházakból való kiáramlás okait vizsgálja.

A dolgozat utolsó része a felmérés alapján szolgáló kérdőívet, és a témával kapcsolatos riportokat tartalmazza.

Köszönöm mindazt a segítséget a gyülekezetek részéről, melynek eredményeképpen munkám elkészülhetett.

Bevezetés

A terminológiáról

Az alábbiakban tárgyalt szabadegyházak protestáns közösségek. A protestantizmus talaján keletkeztek. Dogmatikájukban, liturgiájukban, szervezeti életükben magukon viselik ennek jellemzőit.

A dolgozatban tehát nem kaptak helyet nem keresztény közösségek¹, és nem foglalkozunk a nem protestáns irányzathoz tartozó kisközösségekkel sem.

¹ Itt nem csak a kereszténységtől idegen vallások képviselőit értjük. Nem szerepel a dolgozatban a Jehova Tanúi közösség sem, amely a kereszténység tradícióit alapjaiban tagadja (Jézus istensége, stb.). Az utóbbi közösség Pécsen is megtalálható.

² Szigeti Jenő: "És emlékezzél meg az útról..."
Tanulmányok a magyarországi szabadegyházak történetéből (SZET; 1981)

Felhasznált tanulmány: A közös keresztény tradíció szektás elszíneződései

A szabadegyházi közösségek keletkezésének modellje²

Létezik egy keresztény tradíciókincs, mely a Bibliára, s mint keresztény az Újszövetségre épül. Tehát ezt a tradíciót nem az egyházak évszázados hagyományai, hanem maga az újszövetségi kánon határozza meg. Ebben közös minden keresztény egyház.

A modell tradíció-fogalma nem idealizálja az Újszövetség keletkezésének apostoli korát. Nem állít fel őskeresztény vallásos utópiát, csak annyit állít, hogy az Újszövetség tanítása tartalmazza mindazt a hitéleti és erkölcsi mozgatórugót, amely szükséges a keresztény élethez. Az egyháztörténelmi tradíció viszonylagossága helyett az alapot az Újszövetségre helyezi, melynek kánonba foglalásában nemcsak az emberi tényezőket, hanem a Szentlélek bizonyosságát is figyelembe veszi.

Az Újszövetség változatlan, örökérvényű evangéliumát hirdetve az Egyháznak mindig szembe kell néznie a kor kérdéseivel. Ezekre időszerű formában válaszolnia kell, e tradíciókincs alapján. E válasz csak akkor lesz teljes, ha az Egyházra rábízott teljes üzenet szólal meg benne. A tradíció akkor él, ha megmarad egésznek, ha nem torzul el belső harmóniája.

Új egyház mindig új hitbeli felismerés nyomán jön létre.

A régi egyház tudatában a tradícióban romlás áll be, megbomlik annak egysége. A tradíció azon elemei, melyek egy adott kor kérdéseire feleletek voltak, meghatározzák az egyház arculatát, lelkiségét, közösségi életét. A jelen aktuális kérdéseire nem mindig adhatók már a régebbi válaszok.

Az új hitfelismerés a tradíció elhanyagolt, elfelejtett, de lényeges elemeit fedezi fel újra. Ezen elemek feleletet jelenthetnek a kor kérdéseire is. A megértett ige válasz

lesz az élet nagy klérdésire. Gondoljunk itt pl. a kereszténység keletkezésére. A judaizmus zárlatos messiáshite a háttére a kereszténység Krisztus-eszmélésének. Jó példa lehet még a reformáció kora. Luther felfedezése, kegyelemtana elhanyagolt része volt a tradíciónak, amit a reformátor felelevenített. Mindkét esetben megfelelő válaszokat adtak az adott korok hitbeli, erkölcsi, társadalmi kérdéseire.

Az új hitfelismerés a régi egyházban is reakciót vált ki. Válaszút elé állítja: vagy elfogadjá vagy szembe fordul vele, mindezenet rákényszerül saját alaptradíciójának újraértelmezésére.

Az új hitfelismerés kezdetben túldimenzionálódik. Az új közösség mindig e kérdések körül forog, ezt védi, ezzel foglalkozik. Ebben a stádiumban két dolog történhet a közösséggel: amennyiben elfogadja a régi egyház, megújulási mozgalmként azt áthathatja, vagy azon belül, alternatív lehetőségként elszigetelődik. Ha a krízishelyzetben az ortodox réteg és az új közösség kibékíthetetlen ellentétbe kerül, helyzete elviselhetetlen lesz. Kiközösítik, vagy kiválik.

Az új felismerésnek tovább kell fejlődnie. A kezdeti egyoldalúság után a Kinyilatkoztatás egészét megragadnia. Szektából, mely egy valós, elfeledett igazságra talált rá, egyházzá kell fejlődnie. Ahogy a régi egyház nem tudta megadni az adott kornak megfelelő választ, úgy az új közösségnek is számolnia kell az idői távlatlalt – a mai válszaik, felismeréseik nem örökérvényűek.

Az egyházfejlődés e modellje jól alkalmazható a szabadegyházak kialakulásának és fejlődésének megértésében is. A szekta-fogalmat, mint kezdeti és fontos lépcsőt használja, a szekta-létet nem statikusan, hanem mint egy folyamat természetes részét taglalja, ugyanúgy az egyház-fogalmat is mint a teljes tradíció alapjára helyezkedő, afele igyekvő hitéleti, közösségi szerveződést használja. A szektától az egyházik vezető folyamaton végig haladt egyházak kezdetekiben ugyanúgy szekták voltak, mint a ma indulók. A szektától az egyházi vezető úton a tradíció egészét megragadni igyekvő közösségek

különböző helyeken lehetnek, különböző sebességgel haladhatnak.

Az egyházzá fejlődés zsákutcái:

– Ha a mozgalom megmarad új hitfelismerésének a hagyománnyal való szembe fordításánál, ennek monomániás túlhangsúlyozásánál, s nem fejlődik tovább a tradíció teljesebb megértésének útján, akkor az irányzat konzerválja szektás gyermekkorát.

– A megragadott hitfelismerés lehet a tradíció lényegtelen, vagy attól idegen elem.

– Az új felismerés jegyében nem tudnak választ adni a kor kérdéseire. Az irányzatnak megszakad a korrallal kapcsolata. A megragadott anyaegyházi konzervativizmusból egy másik konzervativizmus alapjára helyezkedik. Álrealitásokat szül, zárt szubkultúrákat hoz létre.

A szabadegyházi közösségek keletkezésének további problémái

Az eddig ismertett modell az egyházzá fejlődés általános, és a szabadegyházak kialakulásának speciális kérdését a kinyilatkoztatási tradíció oldaláról közelítette meg. A kérdésnek van még egy nem kevésbé fontos, közösségi vetülete is.

Egy egyház életében a tradíció egységének megbomlása, s az ebből eredő részleges válaszképtelenség együtt jár a közösség dinamizmusának elvesztésével. Ez az egyház életét belsőleg és külsőleg is befolyásolja. Az egyház "laikus és klerikus" rétegének szétválása nem csak a tanfegyelm kérdéséből ered. Az egyház ügye a kezdeteknél minden tagjának életében elsőrendű fontosságú. A hívő, mint egy nagy családban, a gyülekezet közösségében él, s kifele ennek képviselője. A gyülekezeti munka mindenkit érint. Később, amikor az emberek életkérdéseinek többsége nem az egyházban látszik megoldódni, az egyház ügye is másod-, harmad-, sokadrangú kérdéssé válik. Nemcsak az egyház, de az emberek maguk is elveszthetik lendületüket. Gyülekezeti, egyházi szinten az emberek nagy hányada válhat passzívává, csak az egyházi "szolgáltatások" elfogadjójává. A konzervativizmus, a vallásosság a csendben elvesztett lényeg helyett csak annak részmozzanatait ragadja meg. Nem tud

választ adni teljességében a jelen kérdéseire.

A külső misszió ugyanezen válaszkép- telenség és lendülethiány miatt lanyhul. Az egyház már nem ért szót a világgal. Berendezkedik a hívők belső "újratermelésé- re". Az új generáció megtartása, ami dominánssá válik, sem maradhat ebben a sérültségében hosszútávú eredményes. A meg nem adott válaszok a szekularizáció veszélyét növelik a közösségben.

A közösségnek lehet egy aktív kisebbsége, akik a feltett kérdésekre megtalálják a tradíció választát. A belmisszió a közösség felé irányul, szeretné alkalmassá tenni azt a jelen problémáinak megoldására. A legdinamikusabb ilyen missziói csoportosulások az ébredési, megszentelődési mozgalmak. Ezen mozgalmak megdöbbentő dinamizmusa nemcsak a hitfelismerések alkalmazásával magyarázható, hanem az az is, hogy a sokszor látványos eredményesség közvetlen, pozitív visszacsatolást ad nekik, működésüket lendületben tartja, azt tovább gerjeszti.

A szabadegyházak nagy része ezeknek a dinamikus csoportoknak az utódja. "Első generációjuk" a gyülekezeti élet aktív rétege. Akik hitéletükben, munkájukban nem látták továbbfejlődésük lehetőségeit az eredeti egyház ellaposodó kereti között. Egyházuk nagy része passzivitással vagy ellenségesen választott tevékenységükre.

A mozgalom-jellegű belső csoportosulásokban a személyességet, élményeket, eredményes munkát, a tökéletességre törekvő szervezeti- és hitéletet, a közvetlen növekedés, fejlődés missziói hangulatát tapasztalják meg, az anyaközösség személytelenebb, korlátozó, monoton, saját életére nézve pesszimista alaphangulatával szemben. Ha az anyaközösség nem tudja feldolgozni az őt ért kritikát, nem tud elnéző lenni a megújulási mozgalom kezdeti túlkapásaival szemben; ha a mozgalom agresszív, kizáró, elkülönülő jellegű, kompromisszumképtelen, könnyen megtörténhet a szakadás.

Sokszor megesik, hogy egy-egy különválásnak egészen prózai, emberi okai vannak.

A szabadegyházi közösségek "második generációja" két fő összetevőből áll:

egyrészt a dinamikus missziói munka gyümölcsjeként a közösségbe került vallásos vagy vallástalan emberek, másrészt az első generációhoz hasonló aktív, sokszor kiábrándult, továbbfejlődésük új lehetőségeit keresők.

Mi az oka annak, hogy a helyi kérdőíves felmérés tanulsága szerint is, feltűnően magas az egyes közösségekben a történelmi egyházakból származók aránya? Talán a szabadegyházi közösségek könnyű emberhalászatot folytatnak, egyoldalúan a régi egyházak felé missionálnak?

A kisegyházak missziója természetesen igyekszik megcélozni mindenkit, de a vallásos réteg könnyebb befogadónak bizonyul. A vallásos emberek ezen csoportja, mely nagyrészt a kisegyházak "második generációját" alkotja, a hagyományos egyházak passzív rétege. Nem a konzervatív vagy ortodox, mert azok feltételeznek valamilyen aktivitást, még ha negatív is az. Itt inkább azokról van szó, akik valamilyen vallásos nevelést kaptak, mint keretet, hagyományt, de az egyházaknak nem voltak a legtöbb vonatkozásban tevékeny tagjai. Azzal csak epizodikus kapcsolatot tartottak fenn. A teljesen hitetlen alapról indulókkal szemben "helyzetlenségben" vannak. Isten léte számukra természetesebb, mint egy nem hívő számára, ha ez nem is készleten cselekvésre őket. Szabadegyházba kerülve új dimenziókat láthatnak meg a hitben, elmélyülhet hitéletük.

Hibaigazítás:

A múltkori szám hibái:

– A Dsida versben (7. oldal) harangozod helyett *harangozol*

– A 29. oldalon az ének refrénje helyesen: 2. Minden kincsem az, hogy áldalak Téged.....

3. Minden kincsem az, hogy szeretlek Téged....

4. Minden kincsem az, hogy szolgálalak Téged...

5. Minden kincsem az, hogy imádlak Téged...

6. Minden kincsem az, hogy hirdetlek Téged...

Étkezés előtti imák

1. Édes Jézus, légy vendégünk, áldd meg, amit adtál nekünk!
2. Atyánk, a föld minden javát jószágodból élvezzük.
Add, hogy a szent igazságot szomjúhozzuk s éhezünk!
3. Székely asztali áldás
Ki asztalt terítesz az égi madárnak,
Teríts asztalt, teríts, szegénynek és árvának.
Nyújtsd ki atyánk, nyújtsd ki jószágos kezedet,
Adj a koldusnak is tápláló kenyeret.
Ételben, italban legyen bőven részünk.
Gondviselő Atyánk, könyörögve kérünk. Ámen
4. Megígérted: velünk leszel, Asztalunknál velünk eszel, Mint akárki, ha velünk ül.
Add, Uram, hogy közösségünk, Téged itt lásson vendégül.
5. Kevés hallal s pár kenyérrrel nagy tömeget jóllakattál.
Áldd meg, amit nekünk adtál soha egy embert se hagyjál küzdeni az éhezéssel!
6. Áldj meg minket Uristen, s ez adományaidat, amelyeket a Te bőkezűségedből akarunk magunkhoz venni a mi Urunk Jézus Krisztus által. Ámen.

Étkezés utáni imák

1. Aki ételt, italt adott, annak neve legyen áldott!
Ámen

2. Megköszönjük a kenyeret, Mi Atyánk, ki vagy az égben, Add, hogy segíthessünk annak, Aki szenved nagy szükségben.
Ámen

3. Szánd, Uram, a szenvedőket, Szánd, Uram, az éhezőket, Hiszen ez a te világod!...
Add, hogy mi is értük éljünk, Add, hogy dolgozhassunk értük, S jöjjön el a te országod!

4. Hálát adunk neked mindenható Uristen, minden jótétemenyedért, aki élsz és uralkodol minörökkön-örökké.

5. székely asztali áldás:
Gondviselő Atyánk, asztaltól kelve Szívből hálát adunk kezünk összetéve.
Áldd meg ezt a házat s ennek gazdáját, Fordítsd vissza néki a vendéglátását, Szánd meg a szegényt, a szenvedőt s az árvát,
S a benned bízóknak viseld mindig gondját! Ámen

Kopogtatás

Aludtunk. Álmomban fa voltam,
majd semmi,
majd egy olyan kisgyerek,
ki kopogtat egy felnőtt ajtaján.

Közben te is fa voltál.
Gyerekszoknya.
Nem ajtó. Kopogtatás, Kopogás.
Együtt kopogtunk.
Azt már nem tudom,
hogy ugyanazon az ajtón?
Ami biztos:
ilyen lehet egy kerub verdesése.

Akarsz-e játszani?

SZEMMELVERÉS

Kategória: interakciós játék

Játékosok: 5 fő fölött

Hely: tetszőleges

Csapat: 0

Kellékek: 0

Idő: kb. 10 perc

A játékosok körben ülnek. Az egyik játékos – szemmel adva utasítást – kiemel egy másik játszó, és cselekedtet: álljon fel, tegyen egy könyvet az asztalra, vigyen egy fadarabot egy harmadik játékosnak, helyezze az ölébe, stb. Az egyik játékos csak szemmel, hang nélkül irányíthat, a másik pedig végrehajtja a műveletet. Ha a játékosok jól koncentrálnak egymásra, bonyolult cselekvési folyamatokat is végre tudnak hajtani ily módon. A résztvevők létszámától és a fantáziadús ötletektől függően a játékidő természetesen hosszabb is lehet.

Éneke az ÚR

1. KÖSZÖNÖM JEZUS... KÖSZÖNÖM JEZUS
KÖSZÖNÖM URAM... HOGY SZERETSZ ENGEN
KÖSZÖNÖM JEZUS... KÖSZÖNÖM JEZUS
ZUS, KÖSZÖNÖM URAM HOGY SZERETSZ ENGEN!

2. SZENVEDTÉL ÉRTEM, MEGHALTÁL ÉRTEM,
KÖSZÖNÖM URAM, HOGY SZERETSZ ENGEN,
SZENVEDTÉL ÉRTEM, MEGHALTÁL ÉRTEM,
KÖSZÖNÖM URAM, HOGY SZERETSZ ENGEN!
3. KÖSZÖNÖM JEZUS, FELTÁHADSOD,
KÖSZÖNÖM URAM, HOGY SZERETSZ ENGEN,
KÖSZÖNÖM JEZUS, FELTÁHADSOD,
KÖSZÖNÖM URAM, HOGY SZERETSZ ENGEN!
4. KÖSZÖNÖM JEZUS, HOGY ELJÖSSZ ÉRTEM,
KÖSZÖNÖM URAM, HOGY SZERETSZ ENGEN,
KÖSZÖNÖM JEZUS, HOGY ELJÖSSZ ÉRTEM,
KÖSZÖNÖM URAM, HOGY SZERETSZ ENGEN!
5. Ó HALLELUJA, Ó HALLELUJA
KÖSZÖNÖM URAM, HOGY SZERETSZ ENGEN
Ó HALLELUJA, Ó HALLELUJA,
KÖSZÖNÖM URAM, HOGY SZERETSZ ENGEN!

Akarsz-e játszani?

HIDEG-MELEG, ÉNEKKEL

Kategória: interakciós játék

Játékosok: 10-15 fő

Hely: tetszőleges

Csapat: 0

Kellékek: 0

Idő: kb. 10 perc

Ez a játék lehet a "Szemmelverés" új változata is; a Hideg-meleg játék elvén működik. 1 embert ki kell küldeni a teremből (ill. távolabb kell küldeni - ha szabadban vagyunk), és a többiek megegyeznek abban, hogy mit csináltatnak vele. (Pl. vegye le az óráját és tegye egy másik, meghatározott játékos karjára.) Amikor bejön, egy mindenki által ismert éneket énekelnek a többiek, hangosabban vagy halkabban, aszerint, hogy a játékos jó irányba halad-e és azt a műveletet kezdi-e el végezni, amit szeretnének vele csináltatni. Egy játék akkor ér véget, ha a játékos az éneklés erőssége alapján kitalálja és elvégzi a meghatározott műveletet. Ekkor egy következő játékos megy ki.

Közli: Harmathy Zsófia

Énekem az ÚR

Segíts Istenem, nézz le rám, el ne hagyj, könyörülj
rajtam, nézz le rám, el ne hagyj, könyörülj
rajtam, nézz le rám, el ne hagyj Istenem!

SZÜNTELEN IMÁDKOZZATOK!

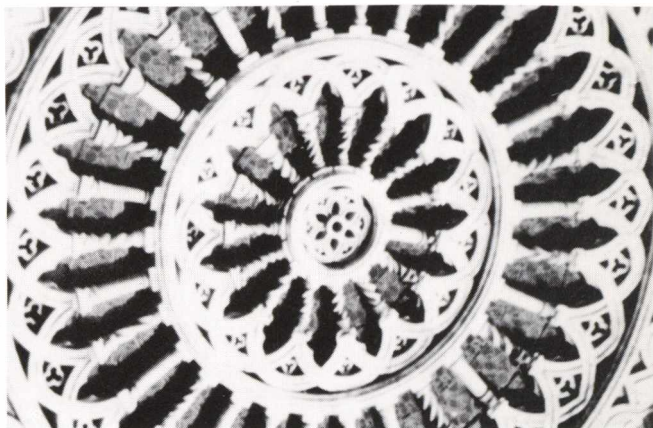
Adjunk hálát

a nyári táborokért
Isten nagy családjáért
a testvéri kezekért, szíveikért

Imádkozzunk

Isten országa terjedéséért
az őszi programjainkért
a nyolc önkéntes munkásunkért
Tőkés Lászlóért
A kálózi KIE csoportért
A Metodista Egyházért
az oroszokért

DICSÉRJÉTEK AZ URAT!

Fotó: F. A.

Angelus Silesius éneke

„Hiába születik Krisztus akár ezerszer is Betlehemben,
Ha benned nem él, örökre elvesztél.
Hogy az istenfélelem megváltson a bajtól,
Váljék előbb szived az Olajfák hegyévé.
A Golgotha keresztje nem szabadíthat meg a gonosztól,
Csak ha benned van felállítva.
Mondom néked, nem segít rajtad Krisztus feltámadása,
Ha tunyán heversz a bűnben, halálos béklyóba verve.
Ha magad fölé emelkedsz, és engeded, hogy Isten irányítson,
Akkor lelkedben a mennybemenetel végbemeget. Isten számára te leszel
az új Jeruzsálem, kereszttyénem,
Ha Isten szelleméből tökéletesen újjászületsz.
A menny benned van, de a pokol kénja is,
Amit választasz és amit akarsz, az lesz tiéd mindenütt.”

